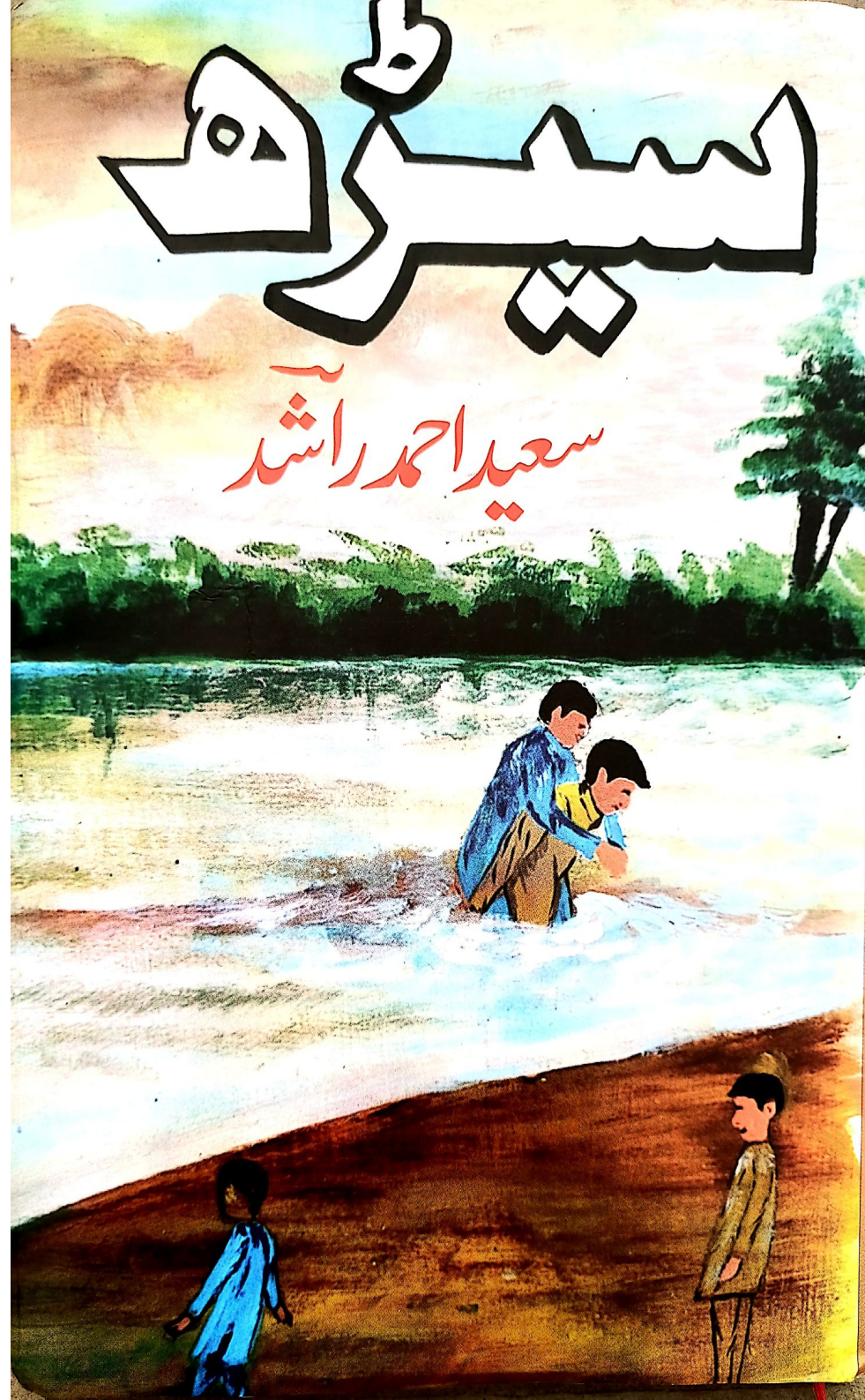

سپر

سعید احمد راشد

سیر طہ

سعید احمد راشد ڈیروی

NPC **NASIR PUBLICATIONS**
D.G.KHAN 0334-6781558

سہ حق ہتھیکی دس

کتاب	:	سیرۃ
شاعر	:	سعید احمد راشد ڈیروی
استاد	:	نور محمد سائل، نور محمد فیضی
آہری	:	ملک غلام مرتضیٰ موہاٹہ
تعاون	:	ڈاکٹر عبداللطیف چانڈیہ، ڈاکٹر سید سلیم شاہ، سردار نصر اللہ خان پتانی، خان آصف خان بابر، سردار ذوالقرنین لشاری
ترتیب	:	غضنفر راشد، منور عباس منور، مجتبیٰ رمونس جھوکوی۔ مظہر حسین مظہر، اللہ ڈوایا جگری، فاروق شجر ڈیروی سید محسن سلطان بخاری، شاگرد منور عباس منور،
پروف ریڈنگ	:	ملک غلام مرتضیٰ موہاٹہ ملک غلام مرتضیٰ موہاٹہ
لکھ پناں	:	عمران سورج راشد، کامران راشد، حسین بلوچ، کلیم ثاقب
چون چکن	:	فیاض حسین فیاض دسی، ارشاد ڈیروی، محمد قاسم گھلو۔
مٹل	:	400
ناشر	:	راشد ادبی سرائیکی سنگت دیرہ غازی خان
ریکن اشاعت	:	جون 2021ء

انتساب

ملک غلام مرتضیٰ موہاٹہ

سرپرست اعلیٰ راشد ادبی سرائیکی سنگت

دے

ناویں

راشد ادبی سرائیکی سنگت
سرپرست اعلیٰ: ملک غلام مرتضیٰ موہاٹہ
ڈیرہ غازی خان 0332-6224988

26	حمد	24	محببتاں
31	حُسنِ محبوب	29	نعتِ رسول مقبول ﷺ
37	یارِ آوٹے	33	عشق
41	دل	39	ملاپ
48	موتی	46	سُحی شہباز قلندر
52	غریبی	50	عید
58	پنٹی	55	وعدہ
65	ملنگی	63	اُپا محل
69	تھل دامان	67	جہنی
74	یا میں ہوساں	71	گالھی
80	جواری	77	نشہ
86	یومِ آزادی	82	کافی
88	حُسنِ دی خاصِ عادت	88	غزلیں
91	بھنور وچ بوڑھاں	90	در در تے فقیرانہ
93	محبت وچ سچن سوہناں	92	پچھے کہیں کون تھیندا ہے
96	یارِ ہمت پھر چلوں ہا	94	چھوڑ سنگتی گمان شیشے دے

تندیر

7	اقبال سوکڑی	تاریخ وچ پہلا وڈاناں
9	عزیز شاہد	ہک ککشاں
11	مصطفیٰ خادم	فقیر ویں اکھر
12	عمران میر	راشد... سیرہ... اتے غلام مرتضیٰ
16	عصمت اللہ عصمت گرمائی	بسم اللہ الرحمن الرحیم
18	ملک غلام مرتضیٰ موہاٹہ	میڈی سچاں

تاریخ وچ پہلا وڈاناں

دیہ غازی خان دی تاریخ اچ پہلا وڈاناں نور محمد سائل دا ہے، انہیں دے دور اچ سرایتیکی زبان دے لکھاری بھانویں انہیں دا تعلق شاعری نال ہووے بھانویں نثر نگاری نال اپنے وسیب دا ناں روشن کر چکین، سائل صاحب دے شاگرد شعراء جھیں وچ احمد خان طارق، ساقی، شوکت، رمضان، رمضان طالب، نور محمد فیضی، صادق، بسمل شاہ، رمز گاڈی، زیور، سعید راشد تے پے ہوں سارے قابل قدر لوک شامل ہن انہیں ساریں وچوں سائل صاحب دے صاحبزادے مرشد عزیز شاہد، احمد خان طارق تے سعید احمد راشد استثنائی ذہین تے قابل شاعر لکھن، بن چونکہ راشد مرحوم دا مجموعہ چھپدا پے مرتضیٰ موہاڑ، جیرے راشد ادبی سنگت دے سربراہ ہن مرشد عزیز شاہد حوالہ ڈے کے میکوں حکم ڈتے، جو میں راشد مرحوم دے بارے اچھی حیثیت دے مطابق اظہار کراں، میڈی نظر اچ عزیز شاہد صاحب موجودہ دور دا سب توں وڈا تے عظیم شاعر ہے، اگر مرتضیٰ موہاڑ صاحب عزیز شاہد دا حوالہ نہ وی ڈیون ہاتاں اول خوش قسمت وسیب دی نیاز مندی میڈے اُتے فرض ہے جتھاں عزیز شاہد صاحب موجود ہے، میڈے خیال اچ طارق صاحب تے راشد صاحب یکے علاقے دے واسی ہن تے ڈوہیں ڈوہرے دے

100	پچھاں تے سنی خلقت	98	کئی نہیں کہیں دایار
102	پاگل ہاں میں پتھریں کنوں	101	صنم دی زلف ونگری
104	شیشہ سجانہ کوئی	103	تصویر ہے خوابیں دی
108	ونگیں دی مست چھن	106	کئی توقع نہ رکھ
111	لاوے دنیا زور نکھیرن	110	بھنیں دی دلربائی
113	دل تاں سانجھا کیتی	112	دل آہدے قدام تے
116	ولا وسریاں ہویاں یاداں	115	ساڈا دل آہدے نت نال
119	بھاہ تے پیرے نور	117	تک نال تک رلا
122	گیت	121	ہتھ دے لکیریں دے
123	اساں پیار دی تابعداری	122	تیڈی اکھ دا آکھیا
126	تیکوں غیر مبارک چن ماہی	124	دل توں لمانی
130	نانگیں داکم ہاڈنگٹاں	128	ساڈی ذات ملنگ
134	میڈا سانول میڈو آوے ہا	132	بھلدی نہیں یاد تیڈی
137	سانول کھرانہ نہ کر	135	چن پہلی محبت دا
140	ڈوہرے	138	ڈسانوالاں کیا چن تیکوں
		170	قطعے

وڈے شاعر بن، طارق صاحب کوں ثانی فرید اکھیا ویندے انھیں دے بعد اگر کوئی اول علاقے دیوں ڈوہرے دا شاعر ہے تاں او سعید احمد راشد صاحب ہے، راشد صاحب نال میڈیاں ملاقاتاں زیادہ تاں نہ ہن لیکن یادگار ضرور ہن، انھیں دی شاعری دا ہک ایٹا انداز ہاتے انھیں دی طبیعت وچ انکساری، عاجزی، خلوص، محبت پیار دی مٹھاس تے خوشبو انھیں دے ہک ہک ڈوہرے دیوں چھلکدی ہے، جے تیں راشد ادبی سنگت موجود ہے انھیں دی شہرت زیادہ توں زیادہ نظر آندی رہ ویسی۔

اقبال سوکڑی

ہک ککشاں

1970ء دے ڈھا کے وچ پار اروار دے اساتذہ دی ہک ککشاں ہئی جو اول زمانے دی سرائیکی شاعری دی سچاں ہئی، جنیندے وچ یتیم جتوئی، سرور کربلائی، مہجور بخاری، رمضان طالب، اقبال نصرت، بسمل شاہ، حافظ رسول بخش، تے نور محمد فیضی شامل ہن تے ول ایں ککشاں وچ نویں شعراء دی تندیر نال ان زلی، جنیندے وچ مضطر تونسوی، عشرت لغاری، قربان کلاچی، امان اللہ ارشد، بشیر غمخوار، مصطفیٰ خادم، واجد محمود تے سعید راشد جھیں شعراء ایٹی سچاں نال نشا بر ان تھئے۔

سعید راشد ہک فقیر منش، سدھا سادا مزدور مزاج شاعر ہا، اوندی شاعری وچ بزرگ اساتذہ دی قدیم لوک روایت دا رنگ جھلکدے، اوندی شاعری کلاسیکل انداز نال ڈوہرہ، کافی گیت، نظماں تے غزلیں نال رنگی ہوئی اے، اپنے زمانے دے مشاعرے وچ وی او اپنے ماں تے سچاں نال شامل رہ ویندا ہا، اول زمانے بزم سائل دی طرفوں پندر نویں ہک طرحی مشاعرہ ہوندا ہا، جیندے وچ ہک دفعہ مصرعہ ملیا خبر ہوندی جدائیاں دی میں سک ساری لما گھندی تے اول مشاعرے وچ سعید راشد دی کافی سب توں زیادہ داد وصول کیتی او کافی ایں کتاب وچ اپنے سوئے ابلاغ نال موجود اے اوند ہک شعرا

کنیں کنو بے پے ویندی میں وقتی کر دوا گھندی
 اکھیں دے وچ ہلھا پن کوں بلا پھلیاں اگا گھندی
 ساہگیں دے سگن پا کے بھنیم راشد نہ کوئی ساکھاں
 کھی کھی جلی دکھ دکھ ودی تھل وچ لہنوں آکھاں
 خبر ہوندی جدائیاں دی میں سک ساری لما گھندی
 ملک مرتضیٰ موہاڑ وی سعید راشد نال ہوں کپڑو کڑیں جی پریت دا
 رشتہ اے عجب گالھا بندہ اے، جو بک زمانے توں بزم راشد دے توالے
 نال اپنے استاد داناں روشن کیتی رکھدے، تے اپنی عقیدت وچ سعید راشد
 دی کتاب "سیرت" دے نال نال شائع کر ویندا ہے، اتھجھے لوگ مثالا وسدے
 رہن۔

عزیز شاہد

26_4_2021

فقیروں اکھر

ہک کلا سیاناں نیاز مند نماں ادب دے راہیں نت مفت وکائاں
 بندہ بینکوں حرفت عام وچ ملک غلام مرتضیٰ موہاڑ اکھیا ویندے کجھ عرصے
 توں فقیر دے ہاں وچ سردا تے سردارہ ویندے، انہ تعالیٰ ایندے نسرٹ
 تے اسرٹ اچ افاقہ فرماوے آمین۔

میڈے من واس احسان انسان ملک غلام مرتضیٰ موہاڑ دی خواہش
 میڈے واسطے حکم دادرہ رکھیندی ہے حکم تھئے استاد سعید احمد راشد سیں دی
 کتاب تے فقیر کجھ اکھر لکھے۔

میں سعید احمد راشد سیں دے سامنے ودھیاں پھلیاں تے ہن پڑھا
 تھیائیاں وقت دے اپنے فیصلے بن، جو اور ویش پہلے ٹر پے تے اسان
 قطار اچ کھڑوں، راشد سیں دی شاعری آون والیں کئی نسلیں دی آبیاری
 کریندی رہی انھاں دے شاگردیں دی تندیر اچ شامل شعراء کرام دے شاگرد
 در شاگرد دے علاوہ انھاں دے قاری ادبی رہنمائی حاصل کریندے رہن
 انھاں دا اے پھیواں مجموعہ ہے، میکیوں راشد سیں دے جیڑھے کلام دی
 تلاوت دا شرف حاصل تھئے دل دماغ سکون محسوس کیتے انہ کرے میڈے
 وانگول بر قاری انھیں دے کولوں مستفیض تھیوے امین دعاگو!

مصطفیٰ خادم

دائرہ دین پناہ پچا دھی

راشد۔۔۔۔۔ سیرہ۔۔۔۔۔ اتے ملک غلام مرتضیٰ موبائٹ (کچھ اکھر)
 اردو ادب دے استاد تے پارک ڈاکٹر سید عبداللہ الہی تنقیدی کتاب
 اشارات تنقید وچ افلاطون دی ہومر بارے رائے ڈتی ہے، جو میں انہیں
 شاعری دا احترام نہیں کر سگدا جیہا سچ کون ذبح کر چکا ہووے فرضی داستاناں
 قصیاں دے ذریعے کذب اتے دروغ وی اشاعت کریندا ہووے، ترجمہ
 فارسی ادب امام مولانا روم الہی مثنوی مصنوعی دے ڈوجھے دفتر جگ بہک بیت
 لکھن۔

شاہ آل بشد کہ از خود شہ بود نے بجز بہاد شکر شہ بود

شاہ اوہوندے جیہا خود شاہ ہووے نہ کہ خزانے یا لشکر دے طفیلیوں بنیادی طور
 تے راشد بہک انجمن قادر الکلام شاعر ہا، جنیندی شعری جمالیات اتے
 اسلوبیاتی کھس اونکوں اچ تئیں جوئی ودی اے راشد کول بہوں نظر انداز کیتا
 گئے اقبال سوکوی، طارق، سرور کربلائی دے نال فکری ربط رکھن والا سچا پو
 شاعر مویا کیا جو ادب دے وڈ پردهاناں روہتی سستی ڈکھائی آس کنوں کم گھدا
 اتے اونکوں بھلاون دا آغاز کیتا، اصلوں انویں مینویں خرم بہاوپوری نال تھیا،
 شاکر تونسوی، فیض لگی، عبدالمجید ذوق، غلام رسول ڈڈاتاں اصلوں کل دیاں
 گالھیں بن خود نور محمد سائل دی کلیات داناں چھپن بہک سوال تاں ہے۔

راشد جھیاں قد آور شاعر ترانے دھایاں کولوں کم گار ہا، اے فی جو اوندی شاعری
 معاصر رویاں دی سوہنی رونہی کائنہ ہی اوندے موضوعات اوپرے بن بھل
 ات لیوں جو اوندے کلام دی اشاعت کھتائیں تلی وانویں شاعراں دے
 ریت دے محل کول نہ منہ دے بھرست ڈیوے ات لیوں زبانی کلامی
 ہمدردیاں دے باوجود اوندے کلام دی تحسین نقد و نظر اتے اشاعت زکی رہ
 گئی بھلا تھیوے ادب دے راکھے سرائیکی وسیب دے نشاہ شاعر سرائیکی
 زبان تے ادب دے پچے خدمت گار سنیں ملک غلام مرتضیٰ موبائٹ سنیں دا
 جھان بہمت ڈکھائی اتے ایڈے وڈے شاعر کول ولدا ادب دے دھارے
 وچ لکھتی شکل وچ شامل کیتا سرائیکی شعری ادب تے ملک صاحب دا
 اے احسان کوئی مائی دالعل فی لہا سگدا۔

راشد سرکار دی شاعری الف توں گھن لے تئیں وڈی شاعری ہے
 اوندی شاعری دے موضوعات وسوں نال جو لے ہونے بن، مشاقیت اتے
 خلافت اوندے ہر شعر وچوں نشاہ ہے، ڈوہڑا قطعہ، نظم، غزل، گیت و
 رباعی، منقبت الغرض ہر صنف سخن وچ انہاں دا قلم رواں ڈسدے راشد دی
 شاعری وچ ہمہ گیر موضوعات مدن، انہیں سچ دی راکھی کیتی اے، زندگی
 دے حقیقی جوئے کول اکھراں راہیں بیان کیتے فرضی داستاناں نی گھریاں
 بھل حقیقی صداقتاں کول شاعری وچ تجسیم کیتے راشد شعری موضوعات، ہمہ

گہیت اتے اکھراں دے ذخیرے پاروں شاعراں دا بادشاہ شاعر ہے، کمیں
 خزانے یا سرکاری عمدے پاروں شاہ مدارنی نہ ڈھگ شاگرداں دی آہ واہ نال
 جیندے اپنے او ڈو دلاں کوں جوڑن والا دلاں کوں وصال یاب کرن والا جیندے
 کل دیاں بشارتاں ڈیون والا وسوں وبے دے کلچر تے جان نچھاور کرن والا
 ہیٹ پٹھے تھل براتے روہ جبل کوں شعری جمالیات دا حصہ بناون والا کینوں
 مرگدے او ہمیش شعری تاریخ دا سو جمل باب ونج بیٹے، ہک بے لوبہ بچے
 تے کھرے ملک غلام مرتضیٰ موہانڈ دی تہ تے سکت نال؛
 ملک غلام مرتضیٰ موہانڈ سین شعری ادبی ذنیاں وچ اپنے مقام
 دے حامل بن او مسلسل متحرک راہندن کھٹ، میل، ادبی شعری محفلاں دے
 اگوان ہوندن انھاں راشد سین دے نال دی تنظیم بنا تے، ہوں چنگاں کم
 کیتے اتے راشد سین دی شاعری کوں محفوظ کرتے سرانگی شعری تریخ کوں
 شعری سہل کوں مضبوط کرتے سرانگی ادب انھاں دا مقروض رہی، راشد
 سین دی شاعری جیڑھی جو سیرہ، دے نال نال چھپی پئی اے میں ایں
 عظیم شاعری داتل وطنیں دے حقیقی آواز دا کھلے دل نال استقبال کرینداں
 تے نلک سین کوں مبارکاں دی جوانھیاں حقیقی شاگرد ہونن دا ثبوت ڈتے

راشد سین کوں اللہ جوآنے جیو موہانڈ سین نت وسو،

راشد سین دا ہک بند ڈیکھو!

جڈاں گویا ساز محبت دا گر سرتے آنے او نکھریا گئے
 زٹھا سیت میڈا ول واک و لا جڈاں ارتے آئے او نکھریا گئے
 پو ہار خوشی دے ہر جذبہ گھر ٹرتے آنے او نکھریا گئے
 ہم سیرہ اچ راشد کھنتے ہا جڈاں کرتے آنے او نکھریا گئے

پروفیسر عمران میر

صدر شعبہ سرانگی گورنمنٹ کالج دیرہ غازی خان

بسم الله الرحمن الرحيم

شاعری کوں زندگی تے زندگی کوں شاعری ڈیون آلا شاعر استاد الشعراء
محترم سعید احمد راشد (مرحوم) نال انہاں دی زندگی اچ تاں ملاقات نہیں تھی
سگی، لیکن ساڈی خوش قسمتی جو انہاں دا ہک عاشق تے لچپال تے یار
آکھوں یا انہاں دا دیوانہ جناب ملک غلام مرتضیٰ موہاٹ نال ملاقات تھی تے
انہاں اساکوں راشد صیب دے نال دی بزم "بزم راشد ادبی سرائیکی سنگت
ڈیرہ غازی خان" اچ حاضر تھیون دا موقع ڈتا تے راشد صیب دا مکمل تعارف
تھیا تاں پتہ لگا جو اے او راشد صیب بن (مرحوم) جنہاں دا کلام چوتھی
جنویں کلاس پڑھدے ہاے تاں سڈے ہاے، جو!

شیشہ سجا نہ کوئی کچی دیوار تے

دھپ متاں لگی کوئی اعلیٰ معیار تے

جڈاں اے پتہ لگا تاں اپنی خوش قسمتی محسوس کیتی، جو اساں انہنہیں

عظیم شاعر دی بزم اچ شریک تھے میں تے وت اتھاں ونج کے پوری بزم
دیاں محبتاں تے پروگرام ڈٹھے تاں محسوس تھیا، جو واقعی راشد صیب شاعری
کوں زندگی ڈے گئیں جناب مرتضیٰ موہاٹ دی محبت دی تاں مثال وی
کاسنی جو او راشد صیب نال کیتی بے حد محبت تے عقیدت رکھدن انہاں

دے علاوہ پوری بزم دے ممبران شرکاء محفل جتنے وی بن ساریں دا ادب
نال لگاؤ تے راشد صیب نال عقیدت متاثر کن باقی باقی راشد صیب دی
شاعری تے تبصرہ کرن میڈی جرات نی اے موہاٹے صیب دے حکم تے
اے تھوڑے جھانیں عقیدت دے لوڑ راشد صیب دی کتاب واسطے!
موہاٹے صیب دی پوری بزم واسطے جنہاں جنہاں کتاب چھاپڑن دا
آہہ کیتے دعاگوا جو اللہ تعالیٰ انہاں دی لیں محنت کوں رنگ لاوے تے اللہ
تعالیٰ ایہو جھانیں لچپال یار بہر کہیں کوں ڈیوے، باقی اے تھوڑا پہوں لکھن
میں اپنے واسطے اعزاز سمجھداں!

دعائیں دا طالب

عصمت اللہ عصمت گرمانی

کھڈ بزدار تونسہ شریف

(میڈی سچاٹ)

اسلام علیکم ورحمت اللہ محترم قارئین اللہ رب العزت پاک پروردگار
 دے آگے دغا گوہاں ساریں بھٹیں کوں اپنی حفظ و امان اچ رکھے۔ تہوازی
 بارگاہ وچ ملک مرتضیٰ موہاٹہ کتاب سیرہ دے حوالے نال حاضر ہاں سرانیک
 ادب تے ایں کتاب دے خالق دے بارے کجھ اکھر لکھین اونوں تان
 سرانیک ادب دے نال میڈا پرائرشتہ ہے، 2006ء وچ میڈی ملاقات بک
 عظیم ہستی جینا نال استاد سین سعید احمد راشد مرحوم نال تھئی، تان لیں لگاؤ
 آپ اعلیٰ صفات دے شاعر ہون دے نال ہوں اعلیٰ انسان وی بن خوش
 اخلاقی داپیکر اخوت و محبت دے علمدار بن۔ جوں جوں ملاقات ودھدی گئی
 محبت دارشتہ وی مضبوط تھیندا گیا، اتے اسان ہمزاتھی بیوں اسان بک
 پے زلے ڈکھ سکے خوشی غمی ونڈن پے بیوے، اتے بک پے دے ڈکھ سکے
 دے بھائیوال بن بیوے استاد راشد صاحب دی شاعری ہر صنف دی
 شاعری ہئی آپ حمد، نعت، قصیدہ، منقبت، نودہ، کافی، ڈوبہرہ، غزل، گیت،
 نظم، قطعہ تے اصلانے معاشرہ انقلابی شاعری مکمل اتے بھرپور لکھدے
 بن، جیرھے مضمون تے قلم چاون ہا، اونکوں وڈا سوہناں اتے دعویہ دلیل نال
 لکھدے بن، میں ادب دے حوالے نال 2006ء وچ میڈی زندگی دایادگار

مشاعرہ ہا، کیونکہ اوں مشاعرے وچ سرانیک وسیب دے مان استاد الشعراء
 سین احمد خان طارق تے سعید احمد راشد ڈیروی صاحب نال بک خوبصورت
 شام منائی تے دستار بندی وی کیتی ایں مشاعرے وچ سرانیک دے عوامی
 گلوکار سین غلام حسین گل ڈیروی نے سین احمد خان طارق سین سعید احمد
 راشد ڈیروی دا کلام پڑھ کے محفل کوں چار چندر لاڈ تے انھیں ڈو عظیم ہستیں
 دا آپس وچ محبتاں ونڈاون دا سلیقہ میں ڈٹھا انھیں توں میں ہوں متاثر تھیا
 تے میوں احساس تھیا ادب دے حوالے نال اے ڈوبیں عظیم ہستیاں بن
 اللہ تعالیٰ انھیں ڈوبیں مرحومین کوں اللہ تعالیٰ جنت فردوس وچ اعلیٰ مقام عطا
 فرماوے آمین۔ ول 2010ء وچ سین سعید احمد راشد ڈیروی دی خواہش
 مطابق جن نواسہ رسول حضرت امام حسین تے حضرت غازی عباس علمدار
 دی شان اچ 5 تے 6 شعبان دی درمیانی شب وچ سالانہ مشاعرے دا اہتمام
 کیتا، تان انھیں میوں اکھیا میڈے شاگرد سین ساقی سمیٹوی کوں ہر سالانہ
 مشاعرے وچ پڑھن دی دعوت لازمی ڈتی کرو، تان ول سمیٹہ سادات وچ
 کے ملاقات کیتی تان دعوت نامہ وی ڈتا، ول 2015ء وچ سین سعید احمد
 راشد ڈیروی صاحب سالانہ چھینواں مشاعرہ پڑھن دے بعد جڈاں گھر وچن لگے
 تان میوں انھیں اکھیا، ملک میڈی بک گل یاد رکھی جڈاں میں مرساں
 تیکوں یاد اوساں ول 18 ڈینہہ بعد انھیں دے پتر غضنفر راشد دا فون آیا کے

ہتی تے ہی سانگے ول میں وی دل اچ تھیہ کیتا، بے شک میں زندہ ہاں
 سین راشد کوں ایں ادبی دنیا وچ میں نہ بھلن ڈیساں تاں ول انھیں دے
 ناں دی بزم راشد ادبی سرائیکی سنگت بٹائی جیڑھی اچ تئیں زواں دواں
 ہے۔ ول ایندے بعد انھیں دے سینئر شاگرد سین ساقی سمیٹوی صاحب نال
 میں ملاقات کیتی انھاں کنوں پچھیا، جو کیا راشد سین دے اتنا وسیع شاگردیں
 وچوں کئی راشد سین دی کارفل بدی شاعری کر سگدے؟ تاں انھیں میکوں
 بک ڈوہڑے دی شکل وچ جواب دتا، جو:

تیڈی ہستی بھوئیں دے وانگ مٹھا آسمان دو کینوں تن سگہیں
 بیندی ہستی حرف دی ملکہ ہے اول شخص دا رتبہ گہن سگہیں
 توں ساقی بنتا وس لائوں نہ وٹ دا ہنیں نہ وٹ سگہیں
 او راشد ہا توں نوکر ہنیں توں راشد کینوں بن سگہیں
 انوں تاں سین سعید احمد راشد صاحب دے چار مجموعیں پہلے وی
 چھپ چکن جھنیں داناں اے ہے، انگل، توں میڈیا رنیں، سولیں دی سیجھ
 تے گہن تاں نئیں وسردے، ول 2018ء وچ انھیں دی بک مذہبی کتاب
 پنھلیں دی خوشبو چھوٹی ہامی، بن میں 2021ء وچ کتاب سیرت دے
 ناں نال آہر کیتے، اتے اے میڈی خواہش ہے ساری زندگی ادب دی

بالے سین دی طبیعت ہوں خراب اے تہا کوں سہیندے پھین میں فرما
 سین راشد صاحب دی عیادت کیتے انھیں دی جاہ تے چچ گیاں انھیں دی
 عیادت کر کے میں واپس آگیا ول 8 فروری انھیں میڈیو بک ڈوہڑا بھیجا ہا،
 بیندا حوالہ میں بعد وچ ڈیساں 22 ماہ رمضان 2015ء کوں انھیں دے پتر
 داسیں غضنفر راشد دا فون آیا، جو بابا سین اللہ کوں پیارے تھی چکین۔۔۔
انا اللہ وانا الیہ راجعون، بے شک میڈے کیتے اے ہوں وڈا صدر
 ہا، انھیں دے پتر میکوں ڈسایا، جو بابے سین وصیعت کیتی ہے، میکوں نالی
 آلے غستان دیرہ غازی خان جاہ کرائے، انھیں دا پہلا نماز جنازہ انھیں دے
 آبائی گاؤں پل شیشائی صدر دین وچ تھیایا، تاں ول ڈوہڑا نماز جنازہ نالی والے
 جنازہ گاد وچ پڑھیا، تاں میں انھیں کوں اپنے وڈکیں دے کٹھے جاہ کیتے۔
 اے او ڈوہڑا بے جیرھا جو سین ہونیں وفات کنوں ڈوہڑینہ پہلے بھیجا ہا!
 اسماں حرص دے مارے لوک ہاسے ساڈے بہ ارمان کوں جلدی ہی
 اچاں قیدی بن سادہ بنجرے وچ گھر آنے لقتان کوں جلدی ہی
 لگ بھوئیں ہی راشد میں کولوں یا وت اسماں کوں جلدی ہی
 کچھ بھال ساڈی غستان کوں ہی کچھ روح ممان کوں جلدی ہی
 ایں صدے دے بعد میکوں سین راشد صاحب دا قول یاد آگیا،
 انھیں آکھیا ہا، جو میں یاد اوساں انھیں دی اے گلہ میکوں اچ تک یاد ہے

خدمت کیندارہ و نچال تے میڈا اے محبتیں بھریا پیغام ہے، جو سارے شعراء کرام، فنکاروں، ادیب، دانشوریں کوں میڈی بزم راشد ادبی سرائیکی سنگت دے پلیٹ فارم تے آون تے میکوں خدمت دا موقع ڈیون تے جیرے میڈی بزم دے سرائیکی ادب دے حوالے نال شرکت کر چکین میں انھیں دا تھ دل نال شکریہ ادا کیندا انھیں دے محبتیں دا مقروض ہاں، راشد ادبی سرائیکی سنگت دے نال دا یونیوب چینل وی بنیا ویا ہے جیندے وچ ساڈی بزم دی طرفوں جتنا وی پروگرام تھیں سارے تناکوں یونیوب چینل تے مل وین۔ سین سعید احمد راشد ڈیروی نے اپنے وسیب تے سین حسین گوہر، سین ساقی سیٹھی، ڈاکٹر نذر حسین کاتب، منظور عباس منور، آسی سیٹھی، شاہد تنکاٹی، صادق تھیم، مرتضیٰ ناظر، یسین بلوچ، انعام اللہ بادل، حق نواز دلبر، کلیم ناقد، عمران بے کس، یسین گلغام، عاشق عادل تے ہے وی ہوں سارے شاگرداں وسیب کوں سین سعید احمد راشد نے دان کیتن، جیرے، جو اچ اپنے نال تے شاعری نال نشا بر کھرن، سین ہوٹیں دا کلام ہوں سارے ثنا خواں تے کربلائی ادب کوں اپنے مٹھے لب و لہجے نال سنگھاریے جھنیں دے نال اے بن، منظور حسین کلا، محمد حسین دیوانہ، اسلم کلاچی، اسلم وارثی، خضر حیات سروری سلطانی، ایندے علاوہ وی کافی ثنا خواں

بن، سین راشد صاحب دا ہوں سارے نامور گلوکار جھنیں کوں سین ہوٹیں دا کلام بددی صورت ملیے تاں ول او جگ مشہور تھئی جھنیں دے نال اے بن، منصور ملنگی، غلام حسین گل ڈیروی، شوکت رندی، احمد نواز پھینہ، عبدالسلام ساغر، شہزادہ آصف، امجد نواز کارلو، عاشق دیوانہ، ابراہیم غوری، شامین ڈیروی، نواز بھٹہ، خالق شمیم سانگھی، جاوید شہزاد، رمضان بے وس، غلام شبیر شہو، رانا حیات چتر، اسلم کلاچی، بلال رونی، رانا بشیر چتر، مجتبیٰ پتافی، جاوید جانی پروار، غلام پتافی، رمضان خاکی، اعجاز ڈیروی، عاشق عادل، ابوذر غفاری، فاروق ارم، شاہد نواز شاہد، شبو لعل داعلی، عارف کھوکھر، بلال ساجد ملتانی، صادق فراز، فیاض لٹاری، ارشاد لٹاری، یعقوب لٹاری، اقبال لٹاری، ممتاز جانی، بلال ساجد، حافظ راشد ڈیروی تے ریڈیو ٹیلی ویژن دی نامور گلوکارہ صوبیہ ملک ملتانی، آخر تے بک قطعہ!

بک درویش فقیر یا راشد
آلفت دی جاگیر یا راشد
علم ادب وچ یار موہاٹ
اپنے وقت دا میر یا راشد

تما ڈا نیاز مند!

ملک غلام مرتضیٰ موہاٹ 0332-6224988

سرپرست اعلیٰ راشد ادبی سرائیکی سنگت دیرہ غازی خان

مجتبائ

سید فرحت عباس نقوی کوٹ چھٹ، سید زرغام شاہ مشدی شاہ صدر دین
 ، سید عقیل محسن نقوی، سردار الہی بخش خان گندی کھا کھی چوک، پروفیسر شبیر
 ناز، مخدوم سید شبیر شاہ، سہیل خان طارق، عبدالعزیز خان عمرانی، ڈاکٹر ملک غلام
 مرتضیٰ، ڈاکٹر عمران کریم جکائی، الطاف خان سدوزئی، سید آیاز شاہ سابق
 چیئرمین، انوند ساجد مجید ایڈوکیٹ، سید قلندر حسین بخاری، ملک سلیم بھٹہ،
 پروفیسر حامد خان مرادانی، سردار اکبر خان ملکائی، بہرام خان بزدار سابق صدر بار
 کونسل ڈیرہ غازی خان، اعجاز اکرم لشاری، ڈائریکٹر ایگری، ڈاکٹر شفیق احمد بھٹی، شیخ
 طاہر احمد لندن کلاتھ ہاوس، ملک اللہ ڈتہ بھمبھائی چیئرمین، ملک عباس حیدر
 چنروانس چیئرمین، شاہد حمید خان پانڈیہ میئر ڈیرہ غازی خان، خان طارق خان بابر
 سابق ممبر، شیراز غفور ایسکین واپڈا، انجم فرید خان بابر، حاجی سکندر خان بلوچ،
 حکیم عبدالمتان قریشی، نذر حسین بلوچ، ندیم ارشاد گرمانی وائس چیئرمین، نذر خان
 دستی، مظہر آفتاب ایڈوکیٹ، سردار ظفر عالم خان گرمانی چیئرمین، انجینئر فیض
 خان لشاری بلوچ، جمیل خان زرکون بلوچستان، شیخ زوبیر احمد، طارق شیراز خان
 آفیسر معدنیات، گل حسین صدیقی، محمد ریاض خان لشاری، ڈاکٹر غنی حاصم،
 عارف خان ملغانی ٹی وی ایٹکر، محمد فیصل خان سدوزائی، حاجی دلاور حسین

خوجہ، معظم خان ریٹائرڈ پولیس آفیسر، ڈاکٹر ہاشم چشتی، فضل کریم پروگرام آفیسر
 آرٹ کونسل ڈیرہ غازی خان، نسیم خان گرمانی، محمد یوسف لنگاہ، فاروق سکھائی
 لائبریرین، ڈاکٹر گلزار، منظور حسین غوری ریٹائرڈ پولیس آفیسر، ملک غلام محمد
 بھنجاٹی کونسلر، ملک ملازم حسین بھمبھائی، ملک حاجی مظہر حسین بھمبھائی
 کارکن پی ٹی آئی، امین لغاری، بسین لغاری، چاچا مجید کبیرا، شیر باز خان بزدار چیئرمین،
 حاجی رب نواز بھمبھائی، وارث نینٹ ہاوس، سید نذیر احمد، علی عارف، وسو لعل
 لنگاہ، احسان خان چنگوٹی، غلام فرید سیال، حاجی محمد نواز پانڈیہ، ڈاکٹر سجاد
 حیدر پٹانی، قاری خلیل انس، سیف اللہ حسرت، حاجی پرویز عاقب جروار، کاظم
 عرفان گجائی، ارشاد ناصر ولد رمضان طالب، محمد جاوید، قربان حسین موہانہ، عاشق
 حسین صدکائی، کالو لغاری، سعید اللہ، واحد بخش شیراز، جعفر نادار، اصغر برتر، اصغر
 صائم، منور عنصر، دلناز سمینوی، اسماعیل پلیائی، صدیق لشاری، ریاض حسین
 مستک، ذوالقرنین ساغر، منظور حسین صفدر، عبدالجید واقف، شانی میتلا، فضل
 عباس ظفر، یوسف منصف، سائر جگنو، خضر حیات کھوسہ، حسنین جلیبائی، اے
 ڈی عاشر، فیاض شاد بھٹی، امیر بزدار، ریاض وینس، ہاشم ساغر موہانہ، راب
 نواز عشر، یونس زرگر، سید صابر شاہ، نادر خان بزدار، غلام جن غلام، ساجد تالیش،
 امین جوہر، لطیف غوری، اسحاق محسن، اکمل عمران اکمل، سید عقیل نقوی، محمد
 عدنان موہانہ، محمد یونس موہانہ، محمد شاہد عرف جگنو موہانہ، محمد احمد موہانہ۔

کر سب کچھ آپ خدا سگدے
جو چاہے کر ڈکھلا سگدے

ہس مرضی روزی تنگ ڈیوے
یا سنگ مقوم دے رنگ ڈیوے
کھس شای جوڑ ملنگ ڈیوے
کدچہ پٹی انا تنگ ڈیوے
او سکھ ڈیوے او جنگ ڈیوے
کر پوری ہر منشا سگدے
جو چاہے کر ڈکھلا سگدے

کرے مفلس دولت داریں کوں
دھن بننے اوگن ہاریں کوں
ڈے مات زلانے سرداریں کوں
او معاف کرے بدکاریں کوں
فرعون جھنیں مرداریں کوں
وج نیل دے غرق کرا سگدے
جو چاہے کر ڈکھلا سگدے

او پالک نجل جان دا ہے
او مالک بھوئیں اسمان دا ہے
دامان تے کوہستان دا ہے
جھر جھوہی تھل ویران دا ہے
او خالق انس و جان دا ہے
شینہ پکری نال پرا سگدے
جو چاہے کر ڈکھلا سگدے
کر چٹ کوں علم عطا ڈیوے
او چور کوں قطب بنا ڈیوے
او چاہے وقت اچ پا ڈیوے
وج پیٹ مچھی پہنچا ڈیوے
سر آس پھیر سزا ڈیوے
عل انیاں دے وچوا سگدے
جو چاہے کر ڈکھلا سگدے

او چاہے پچڑے دان کرے
 لا ولد بٹا حیران کرے
 باشان کرے بے شان کرے
 بے شولی دا عنوان کرے
 ڈے سوچ سمجھ احسان کرے
 ہر رنگ دے وچ ازا سگہے
 جو چاہے کر ڈکھلا سگہے
 او چاہے نبش کول دھوڑ کرے
 عم گولے چھاٹ چھلوڑ کرے
 تاریک سماں پر نور کرے
 ہر دھکی راشد کوڑ کرے
 بنیان دا چکنا چور کرے
 چڑیان توں باز مرا سگہے
 جو چاہے کر ڈکھلا سگہے

نعتِ رسول مقبول صلی اللہ علیہ وسلم

بعد اللہ دے سمجھو قصہ مختصر
 نال مدنی صلی اللہ علیہ وسلم دے زلدا نتیں کوئی بشر

شان عالی جمیع انبیاء دی ہے
 پوری کنینات مدنی صلی اللہ علیہ وسلم دے ناولں دی ہے
 گلہ مدی نہ کہیں جاہ پچھاویں دی ہے
 پٹ حدیثاں دے اوراق تحقیق کر
 نال مدنی صلی اللہ علیہ وسلم دے زلدا نتیں کوئی بشر

پیر مدنی صلی اللہ علیہ وسلم دے دھرتی تے آندے گئے
 بت وی بھر بھر کے قد میں تے ڈھاندے گئے
 نام چم چم کے عاشق وکاندے گئے
 شور حکمیں دے گونجے نگر بہ نگر
 نال مدنی صلی اللہ علیہ وسلم دے زلدا نتیں کوئی بشر

حسن محبوب

میکوں عشق طہ دا تاج پوائے میں پا سگہاں ٹھمکا سگہاں
میڈا گھر ہے عرشاں فرشاں تے میں ونج سگہاں میں آسگہاں

میکوں خالق اعلیٰ شان ڈتے کر نازل پاک قرآن ڈتے
میں انگل ہلانواں چندر کنوں افلاک تے دوڑ لوا سگہاں

میں ناز ہاں گل گلزاراں دا میں مالک موج بہاراں دا
کراں دید بے سکیاں کھجیاں دو پھل پھل دے نال لڈا سگہاں

میڈو اللہ دے پیغام آندن، ڈینہہ رات درود سلام آندن
سڈ سدرہ تول جبریل امین میں در دربان کھڑا سگہاں

میڈے حسن دا قابل زمانہ ہے ہر شخص میڈا پروانہ ہے
میں عشق دی تار اچ قرنی توں ڈند پتری صاف کرا سگہاں

میڈی عظمت شان بلال توں پچھ یا فارس دے لچپان توں پچھ
بے لوث وفا دے بدلے وچ میں آک دے نال زلا سگہاں

کفر سازی دے بادل پھٹیندے گئے
جھڑ جہالت دے سارے پٹیندے گئے
روپ دھرتی دے سارے وٹیندے گئے
ہویا پر باش رحمت توں سارا دہر
نال مدنی ﷺ دے زلدا نہیں کوئی بشر

اوندی عظمت دے بارے سوچیں گئی کیا
جیندیں زلفیں دیاں قسماں اٹھیندے خدا
جوڑے چمچن کوں سکدا ہے عرش اولی
تاہوں کعبے دا کعبہ ہے دلبر دا در
نال مدنی ﷺ دے زلدا نہیں کوئی بشر

گالہ سمجھن دی ہے ضد بھراوٹ دی نہیں
کیا ایجے جتھاں جاہ الاوٹ دی نہیں
شان واضح کہیں دے لکاوٹ دی نہیں
ورد راشد کہیندا ہے شام و سحر
نال مدنی ﷺ دے زلدا نہیں کوئی بشر

میں علم دا شہر مدینہ ہاں لاریب انمول نگینہ ہاں
سٹ بوتل پھینک پینے دی جگ خوشبودار بٹا سگداں

میں سایہ وی بے سایہ ہاں میں رحمت بٹ کے آیا ہاں
پا ذمہ واری ہرنی دی صیاد کنوں چھروا سگداں

میکوں مرسل پاک امام اہدن کھرے اُتی صبح شام اہدن
میڈی شان جان توں وکھری بے نااہل کون میں بچھوا سگداں

میکوں راشد لوک امین اہدن ، میکوں صادق صنب یقین اہدن
بوجہل دی مٹھ اچ پتھراں توں میں کلمہ پاک پڑھا سگداں

عشق

عشق مے کش وی بے عشق منظور بے

عشق بے حس نہیں عشق دم دور بے

عشق سیرھیں کون تولھا بٹا چاندے

عشق گھٹائیں دے چیتے بھنوا چاندے

عشق کر تے سفینے ترا چاندے

عشق چھڑیں توں ہاتھی مرا چاندے

عشق شیریں دے گائے بھنا چاندے

عشق داریں تے پینگھاں رسا چاندے

عشق سرمست بے عشق منصور بے

عشق بے حس نہیں عشق دم دور بے

عشق ویندے جتھاں ذات پچھدا نہیں

پہنہ پچھدا نہیں رات پچھدا نہیں

غان شیخ سید بیت کون عشق
 کمی دی گئی تات پچھدا نہیں
 دے دربات پچھدا نہیں
 پچھدا نہیں مات پچھدا نہیں
 کوئی بات پچھدا نہیں
 خدا عشق کوہ طور ہے
 جس نہیں عشق دم دور ہے

سول انکن پے درد رنگن
 پیر چمالے تھے ریت رنگن
 سوز ابھرے پیا سیک رنگن
 فلک دیک مثل خون رنگن
 پھیاں کھلوں لہا کھوڑ رنگن
 جھولی وسوں رے نانگ رنگن
 عشق مسرور ہے عشق مشکور
 عشق بے حس نہیں عشق دم دور
 ظلم ظالم زمانہ کہیندا
 دھکے ڈے ڈے طاچے میندا

میٹھا گرم ننگے عشق ذکر
 تلیں دے اندر ٹھوکیدا ریسا
 میٹھا زباں تے رکھیندا ریسا
 پنڈے تے کوڑے وسیندا ریسا
 جی دار تھی کے آئیندا ریسا
 محبوب عاشق دا دستور ہے
 جس نہیں عشق دم دور ہے

عشق عاقل عمر عشق جتوال ہے
 عشق فخر غنی عشق زرمال ہے
 عشق خیبر شکن عشق حق نال ہے
 عشق شمشیر حیدر دا اقبال ہے
 عشق غوثیں دی لچ عشق ابدال ہے
 عشق منگتا نہیں عشق لکھ پال ہے
 عشق لوح قلم عشق مقدور ہے
 عشق بے حس نہیں عشق دم دور ہے
 عشق ویران جنگل وسا چھوڑیا ہے
 عشق مٹی کون خاک شفا چھوڑیا ہے

یار آوٹے

بیٹوں ائی ہمیں قضا اونوں ول ونج ولا نہ ابالھی الا میڈے یار آوٹے
 بیرھے عاشق خدا تیکوں بیچھے میڈو اونکوں ونج کے ڈسا میڈے یار آوٹے
 چھوڑ تریاں تباشاں ڈر اوے سبھے میڈی گلہ اے صفا میڈے یار آوٹے
 توٹے کائنات ساری الٹ پوے اچ تھیوے مٹھ پیا میڈے یار آوٹے
 سوئے سانول دے آون دی تانگہ اے میکیوں گلہ کنی وی نہ کراچ میں مصروف ہاں
 مال قسمت دے سوہٹا اے ساگا بیٹے مال کنی وی نہ کراچ میں مصروف ہاں
 لورہ ہی ہس چڑاں یاد ہو سی تیکوں منٹ اندر وحی کوں بھچا چھوڑیے سی
 لہنوں لہنوں ونجیں لہنوں لہنوں ولیں قاعدہ الف توں یے تمیں پڑھا چھوڑیے سی
 نپ رکاباں سواری دیاں سدہ توئیں گھن کے آون دا ہودا پکا چھوڑیے سی
 کھیں پیریں کھڑے انتظاراں کرو کل ملائکہ کوں آڈر سٹا چھوڑیے سی
 آپ بیٹوں چاہے اونوں اونوں کرے دیر کھلے پھر دی نہ اصلوں سرے
 کہیں طریقے کڈی گلہ ٹھہندی نہیں آپ ملے بیٹھا لوک سکدامے

حق و باطل دا جھیرا مکا چھوڑیا ہے
 نوک نیزے تے قرآن سٹا چھوڑیا ہے
 نام اسلام جگ تے بچا چھوڑیا ہے
 عشق بزدل نہیں عشق غیور ہے
 عشق بے حس نہیں عشق دم دور ہے

عشق ایوں نہیں جینوں بدنام ہے
 عشق خالق دی رحمت دا انعام ہے
 عشق تطق حقیقت دا پیغام ہے
 عشق بے شول نہیں عشق گفام ہے
 عشق بے نام نہیں عشق بانام ہے
 عشق راشد خدائی دا منشور ہے
 عشق بے حس نہیں عشق دم دور ہے

وادے جھولیں تے آڈر پلا آپٹا چلدے پیریں تے فی القور زکدے ونجن
 کوئی پکھی نہ چل پل چولے کرے ساہ فضاں دے کلیں توں سکدے ونجن
 شک عنبر چنبیلی دے دھارے بے میڈے ساول دے رتے تے ڈھکدے ونجن
 چند تارے تعظیماً قطاراں بٹا سیندھ پیاری قراری تے جھکدے ونجن
 بعدت دے گھر میڈا یاد آئے پوری دنیا تے ووتیں دے غل پے ونجن
 کھوٹی صدی دے کھوٹے ایں پھریں دیوچ ساڈی یاری دے بھر پور تل پے ونجن

بتنے توٹے نہ راشد کنی میلہ تھیوے زندگانی میڈی آم شام ہوسی ہی
 ساہ دے سانچے کوں انگل نہ لا بگھیں توں میڈے ہونئیں تے ایما کلام ہوسی ہی
 جوش جرات دے سینے دے اندر لٹنوں وصل واصل دی اے عام گام ہوسی ہی
 اوند ا وعدہ بڑاں توئیں چلدا رہے اے حیاتی اونوں میڈے نام ہوسی ہی
 اوندے آکے ونجن تمیں جیکر کھر سگھیں پکا وعدہ رہیا میں سڈیماں تیکوں
 ساہ پرایا جو بے میڈی جاگیر نہیں نرے آون دا اے منت ڈیماں تیکوں

ملاپ

تیڈا میڈا ملاپ اے تہڈاں دا ہن اے فلک کاننا ہا اے زمیں کاننا ہی
 بچدے سیکیں دا وہم وگماں کاننا ہا چند تاریں دی روشن جہیں کاننا ہی
 کوئی بلبل نہ ہی کوئی کوئل نہ ہی خلق دھرتی تے کوئی مکیں کاننا ہی
 پھل دی رنگت دا کہیں جاتے ناں کاننا ہا مست باغیں دی رنگت حسین کاننا ہی

گارا آدم دا خالق منگایا نہ ہا کن دے حریفیں دا اعلان آیا نہ ہا
 ساڈی الفت دا چرچہ ہا روہیں دیوچ تھی کے تخلیق انسان آیا نہ ہا

تیڈے چہرے دا سوہٹا سسٹپ کاننا ہا شوخ نظریں دی قاتل ادا کاننا ہی
 اے وڈائیاں نہ بن مومنہ رکھائیاں نہ بن گل نکھیرے دی کنھی دلربا کاننا ہی
 کوڑے رسمیں دے اے لال جوڑے نہ بن نوں رسمیں دی نوں ہوا کاننا ہی
 ہنڈے پونئیں نہ بن غم دے کوڑے نہ بن جی حضور می دی کنھی کر بلا کاننا ہی

لانوں پانوں دا کنھی ناں نشاں کاننا ہا شور و شر کاننا ہا خوف ڈر کاننا ہا
 اے محلے نہ بن اے وسندی نہ ہی تیڈا گھر کاننا ہا میڈا گھر کاننا ہا

بغض کینے دی کئی ابتدا کاٹنا ہی جھوٹ سازی دا جھوٹا لٹا کاٹنا یا
 کہیں رقابت توں کئی آئنا کاٹنا یا ہویا قاتل بھرا دا بھرا کاٹنا یا
 سوز سیکیں دے سکیں دا تا کاٹنا یا لاتکائی دا کئی نرغ بھا کاٹنا یا
 نرم پلکیں تے سیدکل وانم کاٹنا یا جھولی جھولی بنجوں دا تلا کاٹنا یا

جوزے عرشاں تے نالق نے دن کیتے بن بھوئیں تے اونہیں اے سارا تماشہ لگے
 سارے کرقت با بیل ان کیتے بن بھوئیں تے اونہیں اے سارا تماشہ لگے

لوک چینیجیاں ہونیاں اڑیندے رہن کوئی ولدانہ ڈے درگزر کیتی چل
 اے اکھیندے رہن او اکھیندے رہن کوئی ولدانہ ڈے درگزر کیتی چل
 سوچ چینیجھی توں چینیجھی سوچیندے رہن کوئی ولدانہ ڈے درگزر کیتی چل
 لپ تہمت دے راشد تھپیندے رہن کوئی ولدانہ ڈے درگزر کیتی چل

بک جہازا ہوسی ڈیکھ گھنسیں ہن سر مخالف دے ڈھپ دے کوانوں ہوسن
 ساڈی قسمت سولی کریسی خدا ساڈی جاگیر سکھ دے پھچانوں ہوسن

دل

راتیں سوچ چینیجیں عقلوں
 دل وچکڑ دی آنکھی
 میں وی با وچ با چا میلی
 مار اپاہی چنگلی !!!
 سن کے گال اے دل دی دل کوں
 کندے وانگوں کھٹکی
 آکھیں واپس ول نہیں ولدی
 کوئی شے بھتوں چھٹکی
 ڈیکھیں متاں بھل کے کہیں ڈینہ
 کریں ایسا ڈھل
 عاشق نہیں او تاجر ہے
 جیڑھا در در وچکے دل

دل کوں خلقے خلق دے خالق!
 ڈھال کے چاہ دے اندر
 دل دا صدقہ سبہ شے بیٹی
 کعبہ مسجد مندر
 دل دے پائی بھر کے بن گئے
 لکھاں غوث قلندر
 دل بہن بخئے فہم فکر دے
 مویاں مار سمندر
 دل کوں ویچو رب وک ویسا
 پوسیا خلقت کھل

سٹیا ہوسی تیں اے مسئلہ
 دل کوں دل سڈوایا
 دل دے کان سواری گھن کے
 خود جبریل ہے آیا
 تتیں اتے لب کافوری!!
 رکھ کے آ جگوا یا
 پہنچیں دل دا دل کوں ایہو
 ہے پیغام سٹیا
 دل پیا آبدے اج محبوب آ
 عرش اتے آ مل

حرص ہوں دا تاہر ہر دم
 دل دے ہو کے پھیندے
 حرص ہوں دی خواہش کیتے
 خلقت کوں بند لیندے
 کون بھگینے چھوڑ کر انہیں
 کولے و نزع کریندے
 دل بے بک انمول بھگیندے
 دل کون کون و پھیندے
 دل دی قیمت بھر نہیں سگدی
 دی چکڑ پل
 عاشق نہیں او تاہر ہے
 جیرھا در در و پچے دل

دل دی سیوا عین عبادت
 دل ہے چیز عجب
 کل کائنات بٹائی خالق!
 دل دے سانگ سبب
 دل کوں وچ کے و دھ نہیں سگدا
 عاشق کہیں دا شب
 دل ہے راشد رب دا طالب
 دل دا طالب رب
 دل نہیں وچ بازار دے وکدا
 سوہن تے کچھ بل!

سخی شہباز قلندر

میڈا میر سخی شہباز اے
 اے ناز میڈا اعزاز اے
 ایندی صفت قلندر لعل اے
 اے لعل وڈا لچپال اے
 ایندا فیض غریب نواز اے
 اے ناز میڈا اعزاز اے
 در لوک دھاللاں پیندے
 بے رنگیاں کوں رنگ پیندے
 لاریب ایندی پرواز اے
 اے ناز میڈا اعزاز اے

ایندا سیون وی ہے سوہٹاں
 خود آپ جو ہے من موہٹاں
 ایندا نطق وسیع انداز اے
 اے ناز میڈا اعزاز اے
 دربار آتے ہن میلے
 در لعل چراغ سیلے
 ایندی دھوم وی دور دراز اے
 اے ناز میڈا اعزاز اے
 ایندا راشد ماٹ فخر ہے
 ڈتی خالق شان قدر ہے
 سرخم اے نال نیاز اے
 اے ناز میڈا اعزاز اے

موتی

پلکیں توں بنج دے موتی راتیں کوں ایں اتردن
بینوں فلک دے رخ تیں تاریں دے جھم نظردن

وینمں بوئیں چندر ابدے بلکل نہ ہاں کوں لانیوں
دلبر تے بدگیاں تھی کئی غیر ناں کھلانیوں
دل والیاں تیں اٹیجھے صدے سدا گزردن
پلکیں توں بنج دے موتی راتیں کوں ایں اتردن

نئیں غرض کمیں دی رکھدے نایاب ذر کنعانی
پاوت دے ناز چینمیں گلدی ہے اتھ جوانی
تحت السری دے پڑے اوکھے ولا ابھردن
پلکیں توں بنج دے موتی راتیں کوں ایں اتردن

سوہٹیں دا قول کیتا کوئی وفا نئیں ہوندا
ہمت کوں ہار ڈیون بلکل روا نئیں ہوندا
سوہٹے ہمیشہ جھنڈون عاشق ہمیش ہردن
پلکیں توں بنج دے موتی راتیں کوں ایں اتردن

معصوم بھولے بھالے فکرات توں بری ہن
مرے بھانویں کوئی جیوے احساس توں فری ہن
دنیا دے درد چوڑھے عاشق دے گھر سنبھردن
پلکیں توں بنج دے موتی راتیں کوں ایں اتردن

راشد دی گالہ دا ناں جیکر یقین آوی
کر ڈیکھ پیار جگ تے دنیا عقل سکھا وی
کھنہیں کھتھے ممولے بازیں دو کھڑ اگردن
پلکیں توں بنج دے موتی راتیں کوں ایں اتردن

عید

بے عید دا پُہنہ دلدار سچن
پا پیلاں ویرھے یار سچن

بہول نہ پردیس و سایا ہی

ترسایا ہی تو پایا ہی

چنڈ چنڈ وچ خون روایا ہی

سُن اچڑی دے ڈسکار سچن

ہر سینگھی ویں ونا کھڑی

ڈے کنگھیاں وال ٹھما کھڑی

ہتھ لال رومال چھکا کھڑی

میں ہوساں ٹیک دیوار سچن

توں آ ویسیں ڈکھ تل پوسن
ڈینہ بھاگ سناگ دے دل پوسن
تھی مطلب روح دے تل پوسن
دل ہوسی باغ بہار سچن
کھل کھیڈ دیاں پوگاں چس ڈسین
بچ ملسی چوگاں چس ڈسین
پا بین دیاں جوگاں چس ڈسین
دھم پوسی چار چودھار سچن
میں راشد سیجھ وچھانی کھڑی آن
لو مندی ہتھ تے پانی کھڑی آن
تعظیم لو وچ آئی کھڑی آن
ڈے دید مٹھی تنٹھار سچن

غریبی

رین اوکھی توں اوکھی ہے مزدور دی سارے ڈینہ دیاں تفاریاں ڈھیندا کھڑے
 پُور و پُور اے بدن گو تھکیرے کنوں نال ہمت دے روزی کریندا کھڑے
 پھینگاں پچھریاں کپڑاں توں کر دیاں وڈن نئے سلیں دے گوتیں پھیندا کھڑے
 ایڈو نالک دے نئے بھرندا کھڑے اوڈو درکھان ڈرکے پلیندا کھڑے
 خان بن کے بے ہندا ہے گھردے اندر بھاہ پدی نہیں تھوپی چڑھدی نہیں
 روٹی کھانوں دیاں گالیں تاں جانور سماں پاہ دی پینک وی چلے اتے کڑھدی نہیں

رات ساری تھکیرے توں نہیں نندر آتی سمجھ کوں اکھیں نلیندا ولا ٹرپے
 پی کے پانی دے ڈوپار گھٹ زینماں منہ تے پچھے مریندا ولا ٹرپے
 جیلا کیتی وینداں روزی ڈیسی خدا آپ خوردہ الیندا ولا ٹرپے
 پوہ دی سیکردا پالا قیامت تاں نہیں اے سریراں پدھیندا ولا ٹرپے

شام تھی ہے پڈاں گودا ٹھرا کیا گئے بھالے بھالے توں مغرب اندھارا گھدس
 مونجھی شکل بٹا نال منت دے آکھو آنا ہئی توں ادھارا گھدس

گھردے اوندرن توئیں ہے عشاء تھی گئی ہال راہیں دو تازاں ٹھیندے کھرن
 ابا اوسی انیسی کئی اٹے دی لپ روٹی کھوسوں پچھیں اے اکھیندے کھرن
 دیر اتنا تاں پہلے نہ لئی ہس گہڑیں روزی لگی ہووے اے سچیندے کھرن
 وانگ چھورے پتیں موہاڑی دیوچ بھال بابے دی بلو بھلیندے کھرن
 ڈیکھ ڈوروں بھنے ماء کوں ونج اکھینے نے ابا آیا وڈے ڈال پاتی وڈے
 تھپا کاٹھیں دا سرتے نظر دا پے تھیلا اٹے دا وی بہتھیں پاتی وڈے

یک تلیاں پتھاری تیں بیٹھے جڈاں دھی کنیں دیاں چوں ڈکھانوں لگی
 کنوں ہئی وڈی ہے نیائی شودی ڈال لہٹی سفارش لڑانوں لگی
 پوہلے چھوریں دے کھلے نظر دے وڈن عید رمضان نیرے ہے آون لگی
 ہتوں سم اتیاں پلکیں دے نوکیں اتیں چھری غربت دی کیاں بٹانوں لگی

مونہو فریاد نکھتی ہے بے سائنتہ بھال غریبا دو مولا ضروری تھیوے
 جمع وادھو دی ساکوں کوئی لوڑ نہیں وقت ملے دی حاجت تاں پوری تھیوے

سہری چھاں کیتے چھت وی کرائے دی ہے اپنا در ڈیوں ہا اپنا گھر ڈیوں ہا
 جینوں دھن دار جگ کون نوازیا ہوی بھال ساڈو وی آہنجی نظر ڈیوں ہا
 تنگ دستی دے بھوگیں کون کڈھ کریں چگ چوکھی اضافے دی کر ڈیوں ہا
 تیڑے لگر دے اندر ماں کنی تھوڑنیں بھول ساڈی وی سکھ نال بھر ڈیوں ہا

جیرے مال اچ رکھیں کوئی شکوہ نہیں شکر پردے میں تنگی ۽ حالات تیں
 اسال گھولنے مروں ساڈی کنی گلہ نہیں حرف اندا پے تیڑی مساوات تیں

آپ آکھیا ہوی اپنے قرآن وچ تیڑے وعدے دے بارے ڈسیندا پیاں
 میڈا مالک میں تیکوں ڈسیندا پیاں شہیں گوری کمانی دے ڈیندا پیاں
 داغ سینت تے چنے دے ہتھیں اتے ذہن لیراں لویراں ڈکھیندا پیاں
 تیڑی مخلوق ہاں اپنے خالق اگوں لہٹی غربت دیاں مثالاں رکھیندا پیاں

میکیوں راشدہ بھروسہ ہے لیں گلہ تے میڈی محبت کوں بھونیں تے بھکیں نہ توں
 میڈی بے مال حالت دے کاسے کوں اچ لہٹی زحمت توں خالی ولیسیں نہ توں

کل اپانک سہن آکھیے گھر وینداں میں یاد میکیوں ضروری جھیاں کم آگئے
 گال سن کے ایسا ساہ نکھتا گئے نرم پلکیں تے سیکل دانم آگئے
 ہاے ہونٹیں دے گنگدام لاشے بیٹھے دار تختے دے نیرے قدم آگئے
 اڈو ڈکھیں دے فوجیں سلامی ڈتی ایڈو نعرے مریندا الم آگئے

میں جو آکھینے کلبیپا کنٹیاں کینوں ہتھ مونڈھے تے رکھ مسکرا چھوڑیسی
 دلدے سانوں والا لہنوں رلے ہوسوں ڈے دلاہ ایہو چپ کرا چھوڑیسی

پہاں پھل کھلے ڈیکھیں توں باغیں دیوچ اوساں واپس میں ول میڈا بھالا کریں
 میڈیاں گلہیں اے فرضی لطیفہ نہیں ہوی وعدہ اٹل میڈا بھالا کریں
 توں میڈا یار میں میں تیڈا یار ہاں اچ دے وانگے توں کل میڈا بھالا کریں
 یک سک دا کڈا میں ابالھا کری روک ہنوں دی چھل میڈا بھالا کریں

تیڑے اتبار کوں دھوکا ڈیواں جیکر معاف میکیوں کڈا میں خدا نہ کرے
 سوچ الٹی کڈا میں وی سوچاں اگر معاف میکیوں کڈا میں خدا نہ کرے

لنوں مجوریاں بندوں کو آویندیاں بن وسو کہیں کوں کڈی کئی چھوڑیندا نہیں
 لہٹی بڑی کوں گھائیں دی آدمی دیوچ پاٹ ہجھ کے کڈی کئی بوڑیندا نہیں
 جیرہا کہیں دی طلب دا طلبگار بے اول طلب توں کڈی منہ موڑیندا نہیں
 پول سچا ہووے قول پکا ہووے غیر جائیں جگر تے جوڑیندا نہیں

میکوں کھل کے وداع کر سفر دی طرف ایما تقین ڈھیراے میڈا جانیاں
 لوک صدیاں نبھیندن جدائی دیوچ سال چکی دا پھیراے میڈا جانیاں

انہ حافظ الا اور روانہ تھئے میں ہماریں دیاں تانگھاں تنگھیندا ریمال
 درد فرقت مکانوں دے ہونے کیتے میں صبر دے پارے پکیدا ریمال
 مونجھ چہرے کوں سرمی دا پھل کر ڈتے گل اندر دی اندر لکھیندا ریمال
 اوندے یادیں کوں چاہت دا کعبہ بٹا حج اکبر دے اعزاز ڈیندا ریمال

زت ہماریں دی لگنی ہے واپس ولا کہیں طرف توں نہ ظاہر میڈا خان تھئے
 میکوں آکھی ونجے با میں ولٹاں نہیں لنوں تھوے نہ ہا پینوں ارمان تھئے

وقت ظالم توں ظالم بھنوالیاں ڈتین ہوش ریمہ نہیں ذہن بھوندا ودے
 سوچ اولے دی وٹ دا کنار اگھدے دل قصیدے فراقیں دے گوندا ودے
 کیوں نہ آیا ہوسی ایسو وپرا سدا خون پیندا ودے ماس کھوندا ودے
 مال راشدہ دا ڈیوں چا گھلدی ہوا وانگ گلھیں دے ڈینہ رات لوندا ودے
 پیو لہتی کہانی ولا یاد کر زت سانوں دی خوشیاں ونگار آئی اے
 مت موسم دے منظر سڈیندے کھرن آ بہار آئی ہے آ بہار آئی اے

گل دی گال اے شہر دے پورا ہے اتیں
 رب دی قدرت دا خاصہ اشارا ڈٹھم
 بھیک منگدی ہوئی پنٹی صورت اندر
 خن یوسف دا سالم نظارا ڈٹھم
 پھٹی چنی دی بگل دے دائرے دیوچ
 جگرگاندا ہویا بک ستارا ڈٹھم
 چندر چوڑی دا ڈبدا تاں شرما ویندا
 انجھا انمول ہیرا نیارا ڈٹھم

میڈی گہنی پکڑ ہے سوالی تھنی
 میڈے اندر دے انساں تڑپ کے الانے
 تیڈا کئی مرد نہیں جیرھا مزدوری کر
 چودویاویں دے اندر بلما کے کھوانے

گال سن کے میڈی ایسو ولدا ڈٹس
 وقت شامیں کول در در زلا ڈیندا ہے
 وقت مرضی دا مالک ہے جو کچھ کرے
 وقت وقتیں کول وی وقت پا ڈیندا ہے
 وقت رقا کہیں دا رکھیندا نہیں
 وقت دانے دیوانے بٹا ڈیندا ہے
 وقت دوزخ وی ہے وقت جنت وی ہے
 وقت وقتیں دی وقعت ڈسا ڈیندا ہے

تھوڑی ڈسکی وی ہے تھوڑی مسکی وی ہے
 سر جھکا کے آلا موہو جی چھوڑیسی
 نرم پلکیں کنوں ڈو ستارے ڈھئے
 کنبدے ہونئیں کول چپ چاپ سی چھوڑیسی

ہنوں کیرن دا ہڈاں میں مقصد پھٹے
 منہ نمائی دا سپراک ہويا گئے
 ساہ کوں جھنڈے الاٹی کراچی دیوچ
 مرد اُڑی دا بے موت مویا گئے
 اوندی تقدیر لتیوں لکھی ہئی خدا
 ہار زخمیں دا سک نال پویا گئے
 مشک عنبر چنبیلی دے عیوض میڈا
 ڈاچ دریں دی کیری توں لویا گئے

لاتکانی حقارت دی بھونیں تے سینے
 صبر صبریں توں صبریں دا پارا گھدم
 اپنی عصمت بچانوں دی خاطر مٹھا
 بھیک منگن دا آکے سارا گھدم

مال سن کے ایہو ذہن کلٹی تھئے
 شرم ساری انوکھی کوا کیتی اے
 ایندے اندر دے زخمیں کوں چولاں نال ہا
 اپنے مالک اگوں التجا کیتی اے
 بدھ کے ہاپیں منگی ڈھیر معافی ہمیں
 اول نہ ہوں کیتی اے اول نہ ہاں کیتی اے
 اپنی کیتی تے ڈاڈھا پریشان تھیاں
 ہڈاں ٹردیں اول میکوں دعا کیتی اے

ٹیک ڈھارس دی ہوندی اے سکھیں مٹھا
 میکوں کاسہ اٹھانوں دی کیا لوڑہ ہئی
 نال عزت دے زندگی بسر تھیوے ہا
 شان حوا بچانوں دی کیا لوڑہ ہئی

آپا محل

فلکیں دی حد کولوں انہیں وحدت داپک پکٹاں پوندے
انجھا بٹائی آپا محل گائے کول بھن تنکٹاں پوندے

بندے دی کیا ہستی اتھاں پوریاں کرے ایڈیاں و تھال
خونوں دسم وحی کول بھتھاں اپٹاں قدم ڈکٹاں پوندے
انجھا بٹائی آپا محل گائے کول بھن تنکٹاں پوندے

نخودی گل بیشک بجانیرے دے ڈس دوری دے بھا
تہوں تاں سدا جاگے جگا راہیں کول کھڑ تنکٹاں پوندے
انجھا بٹائی آپا محل گائے کول بھن تنکٹاں پوندے

کن دے سبب دنیا وسائی پردے دیوچ جلوہ لکائی
محبوب بن دھرتی مسائی رازیں کول من ڈھکٹاں پوندے
انجھا بٹائی آپا محل گائے کول بھن تنکٹاں پوندے

وقت کھلے پھر دا پچھانوواں جو ہے
کڈپی دھپ ہوندی ہے کڈپی چھاں ہوندی ہے
کہیں دے حصے گلابیں دی کھل ہوندی ہے
کہیں دے حصے عذابیں دی دھاں ہوندی ہے
کہیں دے ویرھے مصائب دے کھوہ ہوندے بن
کہیں دے ویرھے امن دی بھراں ہوندی ہے
کوئی راشد سکندر سمندر ہوندے
کہیں دی سولی تے ٹنگی ہوتی جاں ہوندی ہے

وقت ہوسی چڈاں حال ڈیساں بھے
پورے قصے دی تول اتھا سن گھنی
ڈینہہ ویندا پنے کچھ گدا کر گھناں
باقی بچدی کہانی ولا سن گھنی

کر بل دے بن زہرہ دے جن عقدہ عیاں کیتا ہے ان
تیڈی لگن کیتے بدن تیریں دا پھک پھکھاں پوندے
انجھا بٹائی اچا محل گائے کوں بھن تکٹاں پوندے

زخیں دا تن گلشن سجا سجے دیوچ گردن کٹا
نیزے کوں ڈے رنگ حانچھل دی مثل چھکٹاں پوندے
انجھا بٹائی اچا محل گائے کوں بھن تکٹاں پوندے

گھولی قضا جی رہی آیا نہ وٹ پھرے ذری
راشدہ نجما الفت کھری میداں اندر پکٹاں پوندے
انجھا بٹائی اچا محل گائے کوں بھن تکٹاں پوندے

ملنگئی

سوچ اپنا کردار ملنگئی
پنن ہسی بیکار ملنگئی

خوا جہی بے پرد نہیں تھیندی
عریانی دی گرد نہیں تھیندی
غیرت کوں ہتھ مار ملنگئی

کذب جگ دی دید خراب اے
ماس دا لوبھی خان نواب اے
کہیں دا کیا اتبار ملنگئی

سدھی سانویں آگھ ملنگ کوں
بد نیتے بے شول ایں جگ کوں
پندی نہیں بازار ملنگئی
مرد دا کم ہے روزی گولن

محنت سانگے آپ کوں رولوں
پھر گھر گھر چودھار ملنگئی

لوفر کئی کئی بول مہیندن
رنگ رنگ دے بزدول مہیندن
کئی کئی کر زوار ملنگئی

صاف نگاہیں پا نہیں سگدے
دل دا پاپ نکا نہیں سگدے
لالاں کیر سار ملنگئی

مولا ڈپوی سوچ سیاٹی
بھر نہ راشد ہوڈ دے پانی
غیرت نال گوار ملنگئی

ہجئی

شرم و حیا دی پیکر غیرت دی شان ہجئی
کیا کیا کراں میں تیڈیاں صفتاں بیان ہجئی

کانیں ککھیں دیاں سالہیں پا جھل دی چودویاری
سادے لباس دیوچ سادی جھنیں دنیا داری
مئی دے تھاں تھپوڑے تیڈا سامان ہجئی
کیا کیا کراں میں تیڈیاں صفتاں بیان ہجئی

جھ تائی پنہویں چکی عادت ہے تیڈی پکی
چکی توں اٹھی تھکی گھر دی کریندی پکی
شیشے مثل نظر دے سارا دلان ہجئی
کیا کیا کراں میں تیڈیاں صفتاں بیان ہجئی

اما ہتھیکا کر کے ڈولے ڈوہاوتے پیندیں
منجھیں دیاں کڈھ کے دھاراں گھٹی بھین لیندیں
پھلیں کوں چھک پدھیندی چھانیں تے ان ہجئی
کیا کیا کراں میں تیڈیاں صفتاں بیان ہجئی

منی کوں دھو دھوئیں میں ڈاہیاں پلٹ سئیں
 کڈھن دے ڈے ولانگے گھبکار بہہ مہینیں
 تل تول نہیں کیندی مکھن زیاں جی
 کیا کیا کراں میں تیڈیاں صفتاں بیان جی

ڈھوڈھا پکا پروتھا کپے دیوچ وئیںدی
 ڈولا لسی دا چینیں جٹ دو زان نیندی
 وگھری ہے رسم تیڈی وکھرا جان جی
 کیا کیا کراں میں تیڈیاں صفتاں بیان جی

فیشن تیکوں نہیں بھاندا میکپ دا ڈا نی آندا
 والیں دا کٹ کٹا نوک تیکوں نی وارا کھاندا
 پردے بغیر رہنیں رب دی امان جی
 کیا کیا کراں میں تیڈیاں صفتاں بیان جی

ایں پاک سر زمیں دا سچا سنگار توں ہنیں
 وطن تیڈا ہے گلشن فصل بہار توں ہنیں
 عزم وفا ہے راشہ تیڈا نشان جی
 کیا کیا کراں میں تیڈیاں صفتاں بیان جی

تھل دامان

ساڈے ہیٹ دیاں کالیاں کاہیں ساوے کبا سر
 من دریا دی بھر دے ہاں تیں ساڈے کچے گھر

روہی تھل دا مان اساڈا ساڈا پیر فرید
 ساڈے گلشن لائیاں لائیں بونیاں دید فرید

ساہ دی سیجھ سسکدے جذبے مونجھ منجھاری کھل
 سچی سانجھ دے سچے ہیرے ساڈے سادے دل

شیشے وانگ ان ذہن اساڈے شیشے وانگوں جھوک
 کہیں کوں کوئی زک نی ڈیندے ساد مرادے لوک

نوجے ساڈے جھیل سیلاں سبز سنواراں باغ
شیش محل دے ڈونگیں کولوں بر تر تن ایارغ

محنت کش دامان دیاں جنیاں دم دیوچ مصروف
پھل توں نازک بال ایائیں کم دیوچ مصروف

پیر فرید دا فیض ہے سارا ہر دم میں خوشحال
لگی غلہ عدن ہے راشدہ چنڈ کینہہ اقبال

گالھی

او ڈیکھو گالھی آئی وڈی ہے
گل لیر کتیلے پانی وڈی ہے

کڑی کھدی ہے کڑی روندی ہے
کڑی ہسہ ہسہ کے بچ پوندی ہے
کڑی خاک اچ زلفاں ڈھوندی ہے
کئی رنگ مشکولے لائی وڈی ہے

او ڈیکھو گالھی آئی وڈی ہے
لا پھیرا لال بھنوالی دا
بچ پیوے پانی نالی دا
ڈے ہارن خام خیالی دا
اے گاڈیاں خوب چلائی وڈی ہے
او ڈیکھو گالھی آئی وڈی ہے

پے ہال کھرداند کہیندے ہن
 گئی دور کھربے چگھریندے ہن
 گئی گجیاں پے اوجھلیندے ہن
 ہک میدہ نال زلانی وڈی ہے
 او ڈیکھو گالھی آئی وڈی ہے

کڈی لیراں چک مکاندی ہے
 کڈی شاخ تے جھوٹے کھاندی ہے
 کڈی پیپے پتی کھردکاندی ہے
 نت نول کھیڈ ڈکھانی وڈی ہے
 او ڈیکھو گالھی آئی وڈی ہے

کڈی ادھی سرک تے سمدی ہے
 کڈی آپ مرادی جھمدی ہے
 کڈی بچ کندھیاں کول چمدی ہے
 لا دھاڑاں شور مچانی وڈی ہے
 او ڈیکھو گالھی آئی وڈی ہے

رب پاک دے خوب وندارے ہن
 گئی لوک اکھیں دے تارے ہن
 گئی زلدے روز اوارے ہن
 گل نقطے دی سمجھانی وڈی ہے
 او ڈیکھو گالھی آئی وڈی ہے

سین راشد شان ڈکھا سگپے
 در پندے تخت پنا سگپے
 گئی تختوں بیٹھ بھکا سگپے
 کینات کول سبق سمجھانی وڈی ہے
 او ڈیکھو گالھی آئی وڈی ہے

یا میں ہوساں یا توں ہوسیں

تیڑی کھٹی رت ہے زوریں تے تیکوں بھارت اچوی پائی ودی اے
آ باز انھیں ہتھ کنڈیں توں تیکوں سختی زور دی پائی ودی اے
تیڈا نام نشان بچاواں نہیں اے سوچ دماغ اچ آئی ودی اے
پاگل وچ ہار شہادت دے دل شوقن شوقن تھائی ودی اے

توں بن فرعون نکل تاں سئی تھیا راکھ دا اڈوا ڈھوں ہوسیں
اے گلہ پدھر تے آگئی ہے یا میں ہوساں یا توں ہوسیں

جو حال بچاواں اچ ہویا با اے اوندے کولوں ودھ بھجیں
ساڈے سامنے اوندرن فویں دے تھنے سینے اڈھو اڈھ بھجیں
ساڈے جوش کوں ننگا بل بھجیں ساڈا ایکا موت دا پدھ بھجیں
ساڈا نعرہ بھونیں امب دنیا دا طوفان دے وانگ پدھ بھجیں

تیڑے نگرے اڈبن جا جاتے اچ لیں ہٹیں کل اوں ہوسیں
اے گلہ پدھر تے آگئی ہے یا میں ہوساں یا توں ہوسیں

کل کھلے کھا بھجیں کارگل وچ وت سرکوں غارش تھیندی ہئی
اوں وقت تاں بچ بھجیں پالیں توں ہن کی پاڑ پھیندی ہئی
ساہ ساہ دے میلی فونیں دی منڈھ کولوں تار کھیندی ہئی
ہتھ مارکرازاں سٹھلیں تے پٹ مرن سوچ بچیندی ہئی

کئی انگ ناں ثابت گھر ویسا تھیا خاک دیوچ رت پوں ہوسیں
اے گلہ پدھر تے آگئی ہے یا میں ہوساں یا توں ہوسیں

ایں سوچ کولں حتی سوچ سمجھ کئی ہوڈ کریسیں زل ویسیں
لا پھیریاں در تے دھوقی دے ول بچ بھجیں زل ویسیں
جد جان بچاکے نکلنن کو ہتھ پیر مرہیں زل ویسیں
سڈ مار وڈے بھگوانیں کولں دھاں دھاڑ شمیمیں زل ویسیں

جمل گولی ہاں وچ شیریں دی پیا بھونیں تے نگڑی مول ہوسیں
اے گلہ پدھر تے آگئی ہے یا میں ہوساں یا توں ہوسیں

تیڈیاں کیتیاں ساریاں یاد کھڑین آج پور لینیوں گن گن کے
 رب واج ڈتے آوانوں دا ہر پھول پھلیوں گن گن کے
 گڑ دھائیں جوڑ کے ہڈیاں دی تل سوہ تلیوں گن گن کے
 تیڈے راشد گزریے ماضی دے سب حال سٹیوں گن گن کے

لیں رنگ اچ بچھیں رامیں دو نہ خیم ہوسا نہ لوں ہوسیں
 اے گلہ پدمرتے آگنی ہے یا میں ہوسا یا توں ہوسیں

نشہ

شور بخنے فاندہ ضرور چاوو
 نالق نرہ برا ہے یارو نشہ توں جی چھراوو
 چرساں ہفیاں پوڈر بھائیں دے وچ بھکاوو
 بے عیب زندگی کوں بے عیب تھی نہجاوو

ہدی امیر نشہ سرکین تے رول چھوڑین
 یوسف میزاج نیگر سولی تے تول چھوڑین

نشہ دے وچ نشانی بے شول تھی ہے ویندا
 گلہیں دے وانگ اکثر بردول ہے مریندا
 عزت ناموس بارے کئی سوچ نہیں سوچیندا
 نالیں دے پائی پیندے کترام ہے مندھیندا

ذلت دے ایں نظام کوں ذلت دے در بچاوو
 ایں پاک سر زمیں کوں جنت مثل سجاوو

یک مُشت ایکا کرو نئے دی پاڑ پو
 سدھے سولے راہ تے کھڑیں نہ آپ کھو
 بے دین دی انا دے پیریں کول خوب کو
 غیور بن کراہیں غیرت دی ڈور وٹو

انگریز دے مسودے مئی دیوچ ملا ڈیو
 دشمن دے منہ تے نویں غیرت دی چاٹ لا ڈیو

آکھن ودے یہودی مسلم جزار تھی گئے
 کوڈی دے نل توں کھوٹا ساڈا معیار تھی گئے
 اپٹاں گلاواں ساڈی گردن دا ہار تھی گئے
 نئے دے لعنتیں توں مسلم بیزار تھی گئے

اپنے لگے ہونے پھٹ دیاں ملماں ڈھونڈھیندے رہسوں
 مٹھ دے ڈینہہ تیں سکھٹے ہتھڑے تلیندے رہسوں

راشدہ دی گال منو راشدہ دے نال تھیوو
 زندگی کول پیار کرو اینجھے کمال تھیوو
 جرات دا جوش بٹو جرات دی ڈھال تھیوو
 تشیل کئی ناں ملے آنجھی مثال تھیوو

زندگی آواری شے نہیں زندگی قراری شے ہے
 سوچو عظیم ویرو زندگی پیاری شے ہے

جواہری

سنگت دی لب لگی ہے بٹ گیاں جواہری یارو
جائیداد ہر گئی ہے ساری دی ساری یارو

لکھیں دا کاروبار یا بھریا دوکان وک گئے
ڈو ڈیسنہ رقم نی تانگھی میڈا مکان وک گئے
ویڑھے دیاں ستریں و تراں سارا سامان وک گئے
جوتے ڈتی ہے آکے آنجھی پوہاری یارو

بڈی لٹا کراہیں آخر ذلیل ہونیاں
گزی دے کھپ کھپارے سہ سہ علیل ہونیاں
ذہر ذہر زمانے کیتے سہ سہیں دا میل ہونیاں
منگ پن تے روٹی کھانداں وانگے بھکاری یارو

پیریں دی بنتی کاسنی پگھی دا چولا کاسنی
پالٹن دا کولا کاسنی بھننن دا چھولا کاسنی
میں بھیاں کیں کوں آیا ایو بھیاں رولا کاسنی
چاہ دی پیالی ڈیندا کئی نہیں ادھاری یارو

دیاں نپ کے لگڑیں منڈی وچینداں بھج کے
چلیاں مسیتوں پا کے موچی کوں ڈینداں بھج کے
وہی جو چیز ڈے چھپر کرینداں بھج کے
ویڑھا بنا گھدے می تھانہ کچاری یارو

مصوم پائیں دیاں چلکاں لہا میں گھنداں
بہیں دی کٹ کٹا دے پکر چلا میں گھنداں
تے مسافریں دیاں چیزاں وی پا میں گھنداں
ایں حال یہی ہے نبھدی زندگی ازاری یارو

کرت ہے وی ڈھیر بن کیرے کیرے ڈسانواں
کوں ورق صاف کاسنی کھاتے جیکر ڈکھانواں
کئی واری سوچے راشد کھا زہر جی چھڑانواں
جوتے تول وودھ کے کئی نہیں گندی بیماری یارو
سنگت دی لب لگی ہے بٹ گیاں جواہری یارو

ہمیشہ ڈھول گڈ راہندا
 بٹیا اچدی دی تڈ راہندا
 خوشی دا روز میڈے ناں
 پیا آندا سڈ تے سڈ راہندا
 ڈتا ویا ڈاج امری دا
 امن دیوچ بنڈا گھندی

لٹاں لٹ رات ڈینہ سکھ دیاں
 پہہ نت عیدال منیندی میں
 ڈکھیندا منہ جیرھا کوئی
 اوہو منہ ول ڈکھیندی میں
 نہ ٹر ویندی کہیں دے در
 گئی لنگھ آندا آلا گھندی

کافی

کنیں کھو جے پے ویندی
 میں وقتی کر دوا گھندی
 اکھیں دیوچ پلہا چن کون!
 ملا پپلیاں رکا گھندی

اکھیں نوٹیاں بھلیندی نہ
 کہیں کون بھیت ڈیندی نہ
 توٹے اخلاص ڈے یکھی
 جتی پچھدے ڈسیندی نہ
 چکے تھی کچ دل ویندے
 میں اپنا گھر وسا گھندی

جے لبہ پیریں دی جا گھندی
 اتھیں کعبہ پٹا گھندی
 یا مقصد نال جدے دے
 میں جھک کے کر ادا گھندی
 این بک جدے توں پوری کر
 میں عمرہ دی قضا گھندی

سہاگیں دے سگن پا کے
 بنیم راشد نہ کوئی ساکھاں
 کھی جکھ جکھ جلی دکھ دکھ
 ودی تھل وچ لہنویں آکھاں
 خبر ہوندی جدانیاں دی
 میں سک ساری لہا گھندی

جے برسر ہوت ویندا یا!
 میوں نندروں جگیندا چا
 قسم رب دی زکیندی نہ!
 لہو جتلا اکھیندا چا
 جاڑے ڈو متیں ول آساں
 عمر کھلہیں نجما گھندی

بتھیں اٹھ تے چڑھیندی میں
 نیازاں لکھ کریندی میں
 نظارا جے توئیں راہندا
 نکا دیداں تڑیندی میں
 پنل جے تیں نہ ول ولدا!
 گر پڑا راہ تے پاگھندی

یوم آزادی

اے چوڑاں اگت ہوں بھاگاں والا
 ایں انگریز موزی کون نیچا ڈکھالیے
 ایسو ڈیمنہ یا راشدہ چڑاں قوم مسلم
 رتے لال بھولوں توں وطن سنبھالیے

برأت جوش جذبے جمادی دا ڈیمنہ ہے
 علامہ دے خوابیں دی شادی دا ڈیمنہ ہے
 کرو گھر چڑاں ہزاراں سجاو
 اے راشدہ اساڈی آزادی دا ڈیمنہ ہے

جناح دی دی محنت بھلاون دی کاسنی
 عقیدت محبت ونچاون دی کاسنی
 ملت دے راکھیں جیہا مال کیتے
 حقیقت کہیں کوں ڈساون دی کاسنی

سدا حکمرانیں برا حال بنئے
 نوں سمجھ اُبھردے نواں کال بنئے
 نہ مرگ دے رہ گئیوں نہ جیون دے رہ گئیوں
 مہربانیں لذت دا گروہال بنئے

دشمن وطن دے آپے نیک نام ان
 تہنیدے پٹیندے بے فہمیں تے شام ان
 ڈو لکھ توں نہیں گھٹ او پرچہ کھیندا
 ڈامی نسل دے انوکھے انعام ان

غنڈے دی کچھ وچ کلاشن رواں ہے
 شریفیں دے سریں تے گولیں دی چھاں ہے
 عرصے توں انصاف دنیا توں ٹر گئے
 عدالت دغا باز دوکھے دا ناں ہے

سچ پا الاٹوں تان باغی سڈپندوں
 ڈکھڑے سٹانوں تان باغی سڈپندوں
 لکھ کولو تنگ تھی کے راشدہ کڈاپیں
 سڑکیں تے آٹوں تان باغی سڈپندوں

حسن دی خاص عادت ہے ملا کے اکھ نکر و پنجاں
بٹیں اقرار کر کوڑے تے کھلے تیں وسر و پنجاں

جوانی دی ہوا لتوں ایں جگہ دنیا تے ہے یارو
بینوں پکھی دا لفظ پل لڑی تیں ہرہ اڈر و پنجاں

ملنگیں دا اے شیوا ہے منا کے کھیڈ میں میں دی
عطر دی بن کریں شبو دلین دیوچ اتر و پنجاں

غلط رستہ ڈکھا چھوڑیا بینکوں ہے ذہن تخریبی
قیامت تو تیں مشکل ہے اول بندے دا سدھر و پنجاں

پہاں من وچ حقیقت دی چک چمکار مارے چا
پچھیں کئی دور نہیں ہوندا مقدر دا سنور و پنجاں

کے کئی ٹوک دیاں گالھیں یا ہتھر مار خوش تمیوے
فقیرن دا ہے کم راشد دعا ڈے کے گزر و پنجاں

غزل

در در تے فقیرانہ صدا ڈیندے ودے میں
 بے درد زمانے کوں دُعا ڈیندے ودے میں
 بے مہر و مروت دے شیرازیں دی قسم ہے
 مہر کے حیاتی کوں بقا ڈیندے ودے میں
 معصوم و فائیں دا کفن و بیچ کے اکثر
 بے پردہ شرافت کوں ردا ڈیندے ودے میں
 کہیں غیر دا ہتھ ساڈے گریباں تے نہ آوے
 خود آپ اساں خود کوں سزا ڈیندے ودے میں
 امید ہے بیتن دے وی آہاں ابھرسن
 فی الحال تاں باریں کوں ہوا ڈیندے ودے میں
 غیرت دے عدادار اساں لوک میں راشد
 ہر کرب دے کربل دا پتا ڈیندے ودے میں

غزل

بھنور وچ بوڑھاں باوی کنارے نہ پیا ڈیوں با
 ارادے ہن جے ماراں دے سہارے نہ پیا ڈیوں با
 سدا چڑھ چڑھ کے جیوٹ توں چنگی ہئی موت بک ڈیندے دی
 آنجھی تزیل کیتے ساہ ادھارے نہ پیا ڈیوں با
 شروع لا توں تیڈے ہتھ وچ وفا دا ظرف خالی با
 تھپے تے گال نکدی کوں ودھارے نہ پیا ڈیوں با
 اچی کر پانہہ پریں کولوں ڈسانی گھنیں شام کوں ملساں
 ایو جھنیں سخت پہرے ہن اشارے نہ پیا ڈیوں با
 اسال پیریں دے بھر کھڑے کے فجر دا سچھ ابھاریا ہے
 سزا دے طور نیناں کوں جگارے ناں پیا ڈیوں با
 محبت دی الف ب دا ادھورا چھوڑ کے قائدہ
 میکیں الحمد دے راشد سپارے نہ پیا ڈیوں با

غزل

پچھے کہیں کون تھیندا ہے جو تن کھلکے چھکائی بیٹھے
کیاں لا روگ جدری کوں تے سر خاکاں رمائی بیٹھے

کتھوں دا ہے کتھاں ہس گھر خدائی دے راز رب پائے
نظر دا کئی دیوانہ ہے تہوں زلفاں کھنڈائی بیٹھے

ڈتی جن جھنڈک وہر ہی پنج تے کھلمیں ہوئیں ولا آکھیں
لیتکوں رونوں کتھاں آندے بہانہ وت بٹائی بیٹھے

گردنے شنیت میں راہ توں کہیں لیلیں دے محل ارج
وچا راہ تے نظر پاگل ویرانے کوں سجائی بیٹھے

تصور گھن نگاہیں وچ ملا کے تار تارں دی
جنوں دی شال وچ کہیں دی مٹھی مورت کائی بیٹھے

دوے اجاب پچھدے بن پتہ راشد دا لوکیں توں
موالی مست دنیا دیاں بے آتاں بھلائی بیٹھے

غزل

مہبت وچ سچن سوہٹاں خدائیاں ٹھیک نہیں ہوندیاں
زمانے دیاں سنٹیاں ہویاں ہوائیاں ٹھیک نہیں ہوندیاں

اے دشمن لوک رنج ڈسے کے میرے چا پو بندے بن
مگر سرے دیوچ پڈیاں سلاٹیاں ٹھیک نہیں ہوندیاں

ایسا پت کھو کہیں کوں اتھ کتھا ہوں دا نہیں چھوڑیا
عقل دے پاجھ موجیں دیاں وڈائیاں ٹھیک نہیں ہوندیاں

عقل دا نہیں تاں سچ آکھینے اساں نقطے کوں سمجھا نہیں
رے جتھ پار ڈہسنہ گزرن برائیاں ٹھیک نہیں ہوندیاں

ایں دنیا توں بے تھی پووی چنکائی رب کنوں سمجھیں
آکھیں دے پور دیاں جانی مٹھائیاں ٹھیک نہیں ہوندیاں

نہ راشد بے یقین آوی لیں سارے میل کولوں پچھ
جتھاں تل دل دا دل ہووے اپائیاں ٹھیک نہیں ہوندیاں

غزل

چھوڑ سکتی نگان شیخے دے
فریب گر بن جہان شیخے دے

اساں روٹی وی رچ نہیں کھا سگدے
کیا کریوں مکان شیخے دے

نہ قارونیں دے درتے دستک ڈے
پرکھ گھنیں ایمان شیخے دے

آدمیت کوں ویج کھادا ہے
کین گیرے طوفان شیخے دے

کچھ پٹینواریں دے بعد دھرتی تیں
لوک پڑھی قرآن شیخے دے

ب بچاوے ہے استغنا راشد
ظلم ڈیکھے نہ جان شیخے دے

پوچھ لگہے ہن تان جیون
 جی کریندے م چلوں یا
 میں بہانے زندگی دا
 اے چناں وی تر چلوں یا
 نہیں بھگیندی اے قیامت
 ساہ دی بازی ہر چلوں یا
 گرگ خستہ وانگ راشد
 خوف کولوں ڈر چلوں یا

غزل

یار ہمت پھر چلوں یا
 ڈو پلانگاں بھر چلوں یا
 بولیں بولیں کر کے اپنا
 پندہ پورا کر چلوں یا
 سر ہے گھنڈی فاقہ مستی
 چھوڑ بچھا در چلوں یا
 ڈننہ لتھے ہر شخص آہے
 چرک تھی گئے گھر چلوں یا

غزل

گنتی تئیں کہیں دا یار فقیر آ
چپ کر وقت گزار فقیر آ

مطلب دی ہے ساری دنیا
مطلب دا ہے پیار فقیر آ

کون سمجھدے تیڈا نقطہ
جابل ہے سنار فقیر آ

اندھے لوکی پرکھ نی سگدے
شیخے دا معیار فقیر آ

کوڑے جگ دیاں کوڑیاں گالھیں
کوڑے کوڑ لہار فقیر آ
جیرھا بیٹ کون سیٹھ بٹاوے
اونجھا دھنولا دھار فقیر آ

پیار دا بدلہ پیار نی ملدا
گھن نہ روگ ادھار فقیر آ

دل دریا دے شنو ہن ڈنگھے
گال تے کر اتبار فقیر آ

راشد سادا ساد مرادا
دنیا ہے فنکار فقیر آ

غزل

چھاں تے ستی خلقت کپ ہے
ون دے سر تے ڈھپ ای ڈھپ ہے

ڈینہ دے سر تے نور ڈشالہ
شب دا پوش اندھارا گھپ ہے

شہر دی رونق چھلاں پہلاں
تھل دے اندر چپ ای چپ ہے

ڈھا دی من دا کنڈا پونا
آخر تھیندا آن غزپ ہے

حسن دی اپنی شان و شوکت
عشق دا اپٹاں یار گرپ ہے

مٹی کول وج مٹی راشد
آخر ونچھاں ہک ڈینہ چھپ ہے

غزل

صنم دی زلف ونگری کول عجب پر پیچ ڈبدا پیال
ندا دی قسم ہر پاسوں خوشی دے کچھ ڈبدا پیال

پتھر بازار وج ایندی کوئی قیمت کتی لیندے
تلی تے چا وفائیں دا نگینہ وچ ڈبدا پیال

اڈو حسن اڈو عشق برات دی بام اتے کھڑ کے
نظر دے نال نظریں دے اُپالے پیچ ڈبدا ہاں

ہے راشد دھڑ قبر دیوچ تے سر بیکار یجیں تے
مقد دے پرندے دی عجب پر پیچ ڈبدا پیال

غزل

پاگل ہاں میں پتھریں کنوں کمیں دا پتا پچھدا وداں
 وسدے شہر وسدے وچوں زخیں دے بھا پچھدا وداں
 ازلاں دے لکے جھولے یلے لیراں تھئے چولے یلے
 کھڑیں کوں خم لیلی دا گھر پچھٹاں جو ہا پچھدا وداں
 عاشق نہیں سمجھی مچھنڈ جنگلیں جیرھا رولے نہ بڈ
 اسم خدا تکی تے پا جسم خدا پچھدا وداں
 چاہت دی چاہ ویدھا کیتے فرقت سدھا سیدھا کیتے
 کوڑ پلائے بیندی نگاہ جوڈو ستا پچھدا وداں
 نمنو عجب ریتاں ڈسا ہاراں ڈسا بیتاں ڈسا
 دلوی کوں جو راشد کرے نوری ضیاء پچھدا وداں

غزل

تصویر اے خواہیں دی اوندو بھیج ڈیوے
 تفصیل عذابیں دی اوندو بھیج ڈیوے
 ہن درج جتی درد ساڈے کھاتے دے اندر
 اولٹ حساںیں دی اوندو بھیج ڈیوے
 سوپیں دی چٹی پرچ دے سینے تے سجا کے
 کوئی تیند گلابیں دی اوندو بھیج ڈیوے
 مانوں دے ڈٹھے واہن دا انول جھیاں تحفہ
 ہک لہ سراہیں دی اوندو بھیج ڈیوے
 ہر ہک نقش نظر دا ہے میکیوں پیار دا کعبہ
 اے گال ٹواہیں دی اوندو بھیج ڈیوے
 ہک سوز نے سوزیا ہے جینویں سیخ تے راشد
 سوغات کواہیں دی اوندو بھیج ڈیوے

غزل

شیشہ سجا نہ کوئی کچی دیوار تیں
دھبہ مٹاں لگی کوئی اعلیٰ معیار تیں

ہستی دی ضعیف کھٹتے جھل جھل کے پیر رکھ
ہوندا نہیں کئی بھروسہ بھتی نوار تیں

گل بک سارے آکھیے ہوں دیر تک نہیں سگدا
سونے دا پیلا پانی چاندی دے بار تیں

بھنیں نہیں کاٹھ بھجھدے بندے بھنج پوندن
الزام مفت ڈیندے لوکی اے پیار تیں

سچ دی قدر کیا تھیںسی بے پشت روز جھٹاں
غیبت کھرا وپیندے ہر کوئی ادھار تیں

پھل دا نکھار لٹ کے تہمت خزاں تے ڈیندے
افس تھیندے میکیوں موسم بہار تیں

مولا نیڈا اے بندہ تیڈی ہی آم شام اے
کئی شخص اچ نہیں آندا کہیں دی پکار تیں

کھتس دے کال ماریے مجبور تھی کرائیں
یوسف کھڑے وکاندن آدھی بزار تیں

سوہنیں دا کیا قصور لیں دور وچ تاں راشد
ہر کئی ودا لٹیندے دھوکے دی مار تیں

غزل

کئی توقع نہ رکھ لیں زمانے کنوں
خوب نشتر ہے اپنے بیگانے کنوں

ہر پروٹی دے اوڈھر لئیرا کھڑے
کئی مسافر نہ گزے ویرانے کنوں

بیندے سائے تیں پہرہ خوشامد کرے
دھپ بہتر ہے اول شامیانے کنوں

اونجھی کھیتی تیں دہقان پورحیا نہ کر
جنس ڈپوے جو گھٹ آبیانے کنوں

لیپے دے بھر بھر کے ڈبندا کھڑے
ہاجہ دور گزرو میٹھے آشیانے کنوں

خن والو ونجو ونج کے موجاں کرو
بعض آئے اسان عاشقانے کنوں

صاف گوئی دا راشد اے مصرعہ میڈا
خوب موضوع ہے کوڑے فسانے کنوں

غزل

ونگیں دی مست چمن چمن سائیں سما گئی ہے
قاتل ادا کہیں دی پاگل بنا گئی ہے

اونوں تان جگ حسین ہے میڈے کیتے او ہک ہے
کھل کے جو کالا جادو دل تے چلا گئی ہے

جنت توں آئی جو رہی کوہ کاف دی پری ہی
جیندی حسین صورت پیتا بھنوا گئی ہے

اکھیں دا کالا کجلا نظریں دیوچ کھڑے تھیا
کئی چیز ہی نہیں ڈسدی اینجا زحما گئی ہے

دے لال لال نکلے پھکا گلابی جوزا
خود فریبی سکھ چین چا گئی ہے

کافر ادا نے کیتے مومن جگر کوں کافر
دل گین جا نمازاں یاد خدا گئی ہے

نصیر وانگ میکیوں بھریا بازار نظریے
اندے بدن دی جے تہیں منکی ہوا گئی ہے

کے خیال وچ ہے راشد خیال اج تہیں
گوری دے خواب سارے ذہنوں بھلا گئی ہے

غزل

جنھیں دی درباری تے وڈے اتبار ہوندے ہن
اوبے معصوم جھیں پھرے وڈے فنکار ہوندے ہن

جڈاں ڈکھ سول ڈھک ویندن خوشی دے کھیل نک ویندن
کھیل دے عادی نیناں تے ستارے تار ہوندے ہن

ایڈو جو سیت بر کھردے زمانہ زور بھر کھردے
کچی کوپے بزائریں وچ پتھر اتبار ہوندے ہن

پوشاکاں لیر تھی ویندین امنگاں تیر تھی ویندین
شنگا سائیں کوں سول تے پچن دشوار ہوندے ہن

پندھیں وچ پیر لہدے ہن مولے شیر ڈسدے ہن
مثل گولی دے طعنے وی جگر دے پار ہوندے ہن

نواں ہر دم لقا تھیندے تے جیون وی سزا تھیندے
الم دے رات ڈینہ راشد مودے تیار ہوندے ہن

غزل

اے دنیا زور نکھیرن دے اے پیار سلامت رہ ویسی
نہ مٹھ توئیں وکھ تھیںوں اقرار سلامت رہ ویسی

دل کبہ ہے دل مندر ہے دل خود بے تاج سکندر ہے
کے قید زمانہ جھیں کوں اظہار سلامت رہ ویسی

میلے نین ڈومیں چگ کڈھ ڈپوے رکھ تیغ اے گردن کٹ ڈپوے
دھ سینے ہاں دے اکھیاں دا دیدار سلامت رہ ویسی

توں مال توں حال برا تھیوے بت سزکے وانگ سوا تھیوے
ماہ ساہ دی سانجھ جھیلی دا اتبار سلامت رہ ویسی

تعل تھل دے پنڈھڑے کر مرساں پت پیت دے پانی بھر مرساں
ہارت دے ذرے ذرے تے راہ دار سلامت رہ ویسی

ات راشد عشق بقا وچ ہے ایندا عکس وجود خدا وچ ہے
لہری ذات صفات دے صفتیں دا اخبار سلامت رہ ویسی

غزل

دل آہے قدام تے جھک وینجے او نہ نیچے تاں کیا کرے
فضول پتھراں تے سر بھینجے او نہ نیچے تاں کیا کرے

ہزار میلے تے میڑھاں نیتم حبیب میڈے نی ضد کوں چھوڑیا
جان سارے دا تن مرتے او نہ نیچے تاں کیا کرے

رقیب اونکوں پڑھائی رہندے فلک دی پوڑی چوڑھائی رہندے
ہوا دے رے اڈر پوویجے او نہ نیچے تاں کیا کرے

وسیب مٹھرا کئی ساہ نی ڈیندا نصیب اصلوں کئی راہ نی ڈیندا
بجر دے اندر زہر کھوئیجے او نہ نیچے تاں کیا کرے

کہیں تے کوئی نہیں ترس کھاندا کہیں کوں راشد نہیں درد آندا
قبر دے ویندیں نہیں ہاں سر بیجے او نہ نیچے تاں کیا کرے

غزل

دل تاں سانجھا کیتی سانول ساہ دے ساہ وی سانجھے کر
پیاردی پیاری بھونیں دے سارے رتے راہ وی سانجھے کر

روح تاں روح اچ ضم ہے پہلے بت وی ہکو نظریے سنیں
ملخ زمیناں مال جگیراں بھاں ہنجاہ وی سانجھے کر

نظریں مال و ما کے نظراں اکھیں گھن تے اکھیں ڈے
زندگی دا گن لمحہ لمحہ سال تے ماہ وی سانجھے کر

میڈیاں سوچاں سانجھ عقل وچ اپنیاں سوچاں میڈو کھل
نال ثواب ثواب نبھیلے عیب گناہ وی سانجھے کر

تیری میری دے سٹ لائے ہک تون ہک تیں عاشق ہک
ہک دی حد مقصود دے مقصد سجدے گاہ وی سانجھے کر

میں تال راشد شاعر ہاں گالھا گالھیں تون وی گالھا ہاں
تون میں فہم ذکا دا مالک شرف نگاہ وی سانجھے کر

غزل

ساڈا دل آہے نت نال رہوں ہے کندھ وچکار زمانے دی
ڈو یار نکھیرن منڈھ کولوں ہے عادت یار زمانے دی

ہر موج بہار مخالف ہے ہر شخص کدورت پال اتھال
میں واسطے کہیں جا تھیندی نہیں کوئی پیری پار زمانے دی

اساں سادے سادے میں پس سادے ساد مرادے میں
ساکوں چس نہیں ڈیندی تل جتلا کوئی تار ستار زمانے دی

انسان تال پیار دا مجرم ہے اے پیار خدا خود کیتا ہے
لین گال تون واضع ڈسدی ہے ہر سوچ پکار زمانے دی

اساں بندے پیار محبت دے ساڈا دین ایمان محبت ہے
ہے راشد نال محبت دے بھونیں گل گلزار زمانے دی

غزل

ولا و سریاں ہویاں یاداں ڈیوا نہ غم دے ماہیں کول
چھی گال اے گناہ تھیندے ستاون بے سہاں کول

اگھیریں جھنیں ہنہین قطرہ جگر توں سیک بھائیں دے
ہوا پڑے کے بکھاو نہ و سہمیں ہونیں انگاریں کول

پنک کے چنگ و ت کوئی متاں دامن تیں ان پو دے
سنجالن ادکھاتھی ویسی سہیں لیریں آواریں کول

بھنور وچ پڈ کے مرو نچاں ملارح دی خاص مرضی ہے
تموں ہن زور نت تازے مقابل دے اندھاریں کول

نہ بھوندا ہا جیہا راشد اوہو اچ مر گئے یارو
ونجو وچ کے خبر کر ڈیو شری شعلے شراریں کول

غزل

تک نال تک زلا کے غلطی وڈی کیتوے
اپٹاں اے قد ڈکھا کے غلطی وڈی کیتوے

قرآن دے برابر رکھ کے کہیں دا چہرہ
ایمان کول ونچا کے غلطی وڈی کیتوے

قرآن ہے قصیدہ ڈو جگ دے بادشاہ دا
لیں گال کول بھلا کے غلطی وڈی کیتوے

جلیندے متھے توں جلوے فلکیں دا چندر پنڈے
شاماں اوندیاں گھٹا کے غلطی وڈی کتوے

قرآن بھل نہیں سگدا مومن کڈپی کتھامیں
سرسانگ توں رکا کے غلطی وڈی کتوے

تاریخ دا مطالیہ راشد لیتویں اکھیندے
غزلاں غلط سٹا کے غلطی وڈی کتوے

غزل
بجاء تے پیرے نور تہاں ڈیکھوں
اپنیں بہیں دا زور تہاں ڈیکھوں

حسن نگر وچ جل کے لفظ
دل تے پوندے چور تہاں ڈیکھوں

واقعی سچ ہے لوک ڈریندے
شوق دیاں بھوراں بھوراں تہاں ڈیکھوں

ہر گنتی آبدے مٹھڑا لاتھاں
شیش محل دے مور تہاں ڈیکھوں

پیار نگر دے شہر اچ ٹرے
پینچل چال چکور تال ڈیکھوں

سیت متال گئی چنگ پا کیرے
جھل کے نال جھلور تال ڈیکھوں

اپنی رادھی جنس دے راشد
آپ لپور تال ڈیکھوں

غزل
تہ دے لکیریں دے اُتے تقدیر ڈہدا رہ گیاں
مندی لکھی دے لیکھ دی تحریر ڈہدا رہ گیاں

ہر سول قضا دیاں تلخیاں پچ گنہین ساہ دے گل تئیں
بے پنت تھی کے تیڈی تصویر ڈہدا رہ گیاں

صیاد میڈی مہلت دی تفصیل پڑھدا رہ گیا
میں صبر دے زندان دی تعمیر ڈہدا رہ گیاں

ہر جھ ابھردے ہوں ڈتے مومنہ تار پیالہ زہر دا
جئیں آشنا کول خواب اچ کھنڈ کھیر ڈہدا رہ گیاں

جرات میڈی کول ڈیکھ کے قاتل وی رو پیا راشد
کھل کھل کے پھردی گل تیں شمشیر ڈہدا رہ گیاں

گیت

تیڈی اکھ دا آکھیا ڈٹ نکھتے تیڈی بین کون چوگی بجاہ لانواں
ہر بول تیڈا ہاں کٹ نکھتے تیڈی بین کون چوگی بجاہ لانواں

تیکوں خبر تیں محض کیرے دی کہیں پتھر موتی ہیرے دی
اچ نال یقین دے وٹ نکھتے تیڈی بین کون چوگی بجاہ لانواں

توں لڑت دی لوئی میں توں کوڑ فریب دی گوئی میں
تیڈا ذہن عقل توں گھٹ نکھتے تیڈی بین کون چوگی بجاہ لانواں

تر اچر ونجی بے گھر تھینویں بر کیتی شالا بر تھینویں
تیڈے علم دا چوکا چٹ نکھتے تیڈی بین کون چوگی بجاہ لانواں

توں کھوئی دھار دا قاتل میں توں راشد پیار دا قاتل میں
تیڈا ہر کردار اٹ نکھتے تیڈی بین کون چوگی بجاہ لانواں

گیت

اساں پیار دی تابعداری توں تھک پئے میں ساکوں معاف کریں
ہر روز دی ڈھول خواری توں تھک پئے میں ساکوں معاف کریں

جیرھا وٹ نال سکھ دی چھاں ڈپوے ڈھپ چنکارا ت ڈیناں ڈپوے
اول وٹ بیکار دی یاری توں تھک پئے میں ساکوں معاف کریں

ہاسے سوچا سوکھے تھی پوسوں پا پیار کہیں دا جی پوسوں
بے قدر ماحول دی داری توں تھک پئے میں ساکوں معاف کریں

اے دنیا مطلب چندی ہے پچھوں سکدی ہے اگوں وہندی ہے
مطلب دی چور بازاری توں تھک پئے میں ساکوں معاف کریں

ساکوں راشد ہور فریب نہ ڈے کہیں مست ادا داریب نہ ڈے
شو باز مکار مکاری توں تھک پئے میں ساکوں معاف کریں

فرقت دے پھٹ لیتوں ہوندن
 سوہٹیں دے ڈٹ لیتوں ہوندن
 وقتی مرانی بھلا تھیوی

مٹھدا آلا پاتو بغل
 دوکھے دے سنگ راشد دے گل
 خنجر چلائی بھلا تھیوی

گیت

دل توں لمانی بھلا تھیوی
 پاگل بٹائی بھلا تھیوی

ماہی مٹھل جیوں پیا
 تارن جتی تھیوں پیا
 رونوں سکھائی بھلا تھیوی

بستر بھلئیے نندراں گیاں
 دنیا دے وچ ڈھال پیاں
 پیتا بھنوائی بھلا تھیوی

گیت

تیکوں غیر مبارک چن ماہی اساں کلہڑی رین نبھیوں پئے
جیں جاہ تے تیڈی مونجھ اوسی ہنج کیر غبار لسیوں پئے

توں زم دثالے پانوں پیا سکھ سیت دی یجھ ہنڈانوں پیا
توں جان تے جائے شہر تیڈا اساں بر ویران وسیوں پئے

اساں جھگی لوک نمائے میں تیڈے ناں توں فقط وکائے میں
توں نفرت کر توں جھڑکاں ڈے ہر گال اکھیں تے چپیوں پئے

سہ مٹیاں بھونڈ کھنڈائی ودے میں تیڈے پیار دی بین وگائی ودے میں
توں شامل جو میں سامیں وچ اعزاز تے ناز کریوں پئے

توں رنج میں بے شک رنج رہ ورنج ساڈے کول نہ بہہ انج ہنج رہ ورنج
اساں دل دے نال دعائیں دے پھل تیڈو روز بھجھیوں پئے

پا راشد جھات سہارا ڈے کئی نقش نشان پیارا ڈے
دیدار کنوں محروم سہی خیم نقش پیاس بھجھیوں پئے

توں شوکت شان دا مالک ہمیں
 توں سکھ سامان دا مالک ہمیں
 ونج شان دے سنگتی گول ملنگ
 اساں رول ملنگ اساں رول ملنگ

اساں بن ویران دے واسی میں
 کمزور تے اللہ راسی میں
 ساڈے بے قیمت بڑدول ملنگ
 اساں رول ملنگ اساں رول ملنگ

اساں راشد پیار دے قابل نہیں
 تیں سوہنے یار دے قابل نہیں
 ساڈی ہستی ہے بے شول ملنگ
 اساں رول ملنگ اساں رول ملنگ

گیت

ساڈی ذات ملنگ ساڈی اول ملنگ
 اساں رول ملنگ اساں رول ملنگ

اساں کنگن قلابے پئی رہندوں
 پن مگ تے وقت نبھی رہندوں
 ساڈی ریت ملنگ ماحول ملنگ
 اساں رول ملنگ اساں رول ملنگ

ساڈے پیر پیادے رتے ہن
 منہ ڈمڑاں کپڑے بختے ہن
 ساڈی راہ داری ککھول ملنگ
 اساں رول ملنگ اساں رول ملنگ

دو کھے دی عادی دنیا پاگل بنا پتا ہے
 ہجران دے روپ ظالم پیتا زلا پتا ہے
 ہتھ نال آپ بیڑی اپنی پڑا کھڑے میں

او بے وفا ہے راشدِ عمران دراز ہووس
 پل پل دُعا ہے راشدِ عمران دراز ہووس
 چھگیں کون ڈے کے پھو کے چولا جلا کھڑے میں

گیت

نانگیں داکم ہا ڈنگٹاں ڈنگ یار کھا کھڑے میں
 گئی شے نہیں کول رہ گئی سب کچھ لٹا کھڑے میں
 ہک دل با سینے اندر او وی پرایا تھی گئے
 جون سنگار گل گئے کجلا اپایا تھی گئے
 کوڑیں دے ہال دیوچ خود کون پھسا کھڑے میں

سنگت زکیندی رہ گئی ہٹ ونج اکھیندی رہ گئی
 مونڈے تے ہمہ نومت تھکیاں مریندی رہ گئی
 دیدیں دی آس لا کے اکھیں ونچا کھڑے میں

گیت

بھلدی نہیں یاد تیڈی نندراں اڈا گیاں ہنیں
 دنیا دا ہوش کیننی آتجھی پلا گیاں ہنیں

فرقت دے تیر کھا کے حالت خراب تھئی اے
 جیون محال ڈسدے زندگی عذاب تھئی اے
 نظریں دے تیر ہاں تے کاری چلا گیاں ہنیں

بے تاب دل تاں اہے چن دا ملاپ ہووے
 پہلے دے وانگ اونویں بے حد چاپ ہووے
 کلھیں نہیں جھٹ گردا پاگل بٹا گیاں ہنیں

بولیاں جہاں مرہندے مہنیں رقیب ڈیندے
 سوزیں دا سیک میڈے سینے تے بجاہ پلیندے
 بچھدے نہیں او انگارے جیرھے بجھا گیاں ہنیں

راہیں تے لا کے دیداں بھالا بھلیندیں گزری
 ڈینہ رات تیڈے ناں دی تسبیح کریندیں گزری
 چننے جگا گیاں ہنیں چوڑھے ودھا گیاں ہنیں

تیڈے بغیر راشد دل کوں سکون کیننی
 سر سر بدن دے اندر قطرہ وی خون کیننی
 مکھڑا لگا گیاں ہنیں خوشیاں مکا گیاں ہنیں

گیت

میڈا سانول میڈو آوے ہا
میگوں ونگاں آن پواوے ہا

نگ سینگھیاں عید منانواں ہا
بتہ مندی نال رنگانواں ہا
میگوں وسر نال وساوے ہا

میڈے نین چچا چچم روندے نہ
اے حال کڈاپیں ہوندے نہ
دل خوشیاں خوب مناوے ہا

تن من کول نہ تڑپچا ہوندا
نہ بچر ہوندا نہ تا ہوندا
نہ فقے دنیا لاوے ہا

میں پنورے سوٹ سنوانواں ہا
اونکوں راشد پا ڈکھلانواں ہا
میڈے نال نہ کئی کستاوے ہا

گیت

بچن پہلی محبت دا زجھانوں یاد تاں ہوسا
سراٹے جوڑ پاپیں تے سمانوں یاد تاں ہوسا

لہنوں کوڑی منگ دیوچ کڈاپیں رس جو پونواں ہا
سا کے منٹ دے کیتے ذرا اولے جو ہونواں ہا
کینوں ہانویں منیندا پہرہ منانوں یاد تاں ہوسا

کینچھا سوہٹاں سماں ہا او جڈاں اے دل وٹایا ہا
میڈیں زلفیں چنبیلی دا تیں سانول پھل سجایا ہا
او کوکاں مست کوکل دیاں او سانوں یاد تاں ہوسا

میں سینکھیں نال ویندی ہم جتھاں پھیلوں چٹن سائنگے
توں لک ہندا پانوں دلبر آلا میڈا سنن سائنگے
سلیں نال کھل کھل کے آلا نوٹ یاد تاں ہوسا

اوہو ہیں اچ جتھاں ڈہریں پروتے منہ کریندیں چا
خطا گئی وی ڈسیندا تیں متھے تے چیت پیندیں چا
نظر دے نال نظریں دا ملا نوٹ یاد تاں ہوسا

اے ٹھیک اے توں توں گریں میکیوں راشد غریبی ہے
اے اپنے وس تاں تیں دلبر ونڈی ہوئی ونڈ نصیبی ہے
بتھیں دے نال سینکھیں تے جھٹانوں یاد تاں ہوسا

گیت

سانول کھراند نہ کر ونگاں بھنج پوسن
بے جا بھراند نہ کر ونگاں بھنج پوسن

پولے دے نال جاہیں دلدار سوہنیاں لگدیں
ونگیں دے نال جاہیں سرکار سوہنیاں لگدیں
کاوڑ کراند نہ کر ونگاں بھنج پوسن

سی سی کے سیپ سارے پیسے کٹھے کیتے می
راتیں دے کٹ جگارے پیسے کٹھے کیتے می
دل دل ککاند نہ کر ونگاں بھنج پوسن

انگلیں مروڑ میڈیاں راشد عذاب نہ ڈے
من یار میڈا آکھیا کھل کھل جواب نہ ڈے
جاہیں کول باند نہ کر ونگاں بھنج پوسن

گیت

پُساواں کیا چن تیکوں نظر میڈی نے کیا سجھے
 قم رب دی میڈے دل نے تیکوں اپٹا خدا سجھے

خن تیڈے دی توہین اے آکھاں یوسف جیکر جانی
 نہیں پُسا جہاں دیوچ میکیوں تیڈا کوئی ثانی
 تموں سوہنیں دا میں تیکوں شہنشاہ دلربا سجھے

توئیں دنیا سڈے کافر الف توں ب نہیں بولیا
 ستم سہ کے زمانے دے وفا تیڈی کوں ہے گولیا
 سدا سولی آئیں جھوٹن میں معراج وفا سجھے

توئیں پل پل رہے چلدے ستم دے سہراتے آے
 لکھاں راہیں دھما چھوڑین فلک دے گن کرئیں تارے
 زخم تے کھا زخم تازہ لو رنگے حنا سجھے

مچھی دے وانگ تڑپایا ہمیشہ بھال دے بھالیں
 ڈتے الزام راشد تے لکھاں تیڈے شہر والیں
 موالی مست دردیں کوں ڈیناں راہیں غذا سجھے

جڈاں پیت دا وہم گمان نہ ہا دل ناز نیم دی ٹوڑی ہسی
 ہر سوچ دا قد ہا اے جیڈا ہر گال پہاڑ دی چوڑی ہسی
 میڈی کہیں تے تک نہ پوندی ہسی کل دنیا لگدی چھوڑی ہسی
 اُن چتی آفت کرو کیتے تقدیر جو راشد کھوڑی ہسی

جڈاں سودا سلف خرید کرنیں ولین واپس شہرو جانی
 میگوں بھنودین ونگاں زرکہ دیاں میڈے کیتے ونگاں آنی
 ہووے شوخ گلابی رنگ انویں پر سال جو آندیاں ہانی
 رکھیں یاد نہ محض ویسار ڈیویں میڈی راشد خاص نشانی

تیں ونگاں گھنڈیں چرک کیتے لیں دیر دیوچ رنگ اے تھی گئے
 میڈے پیار دی بولی ڈیوٹ لٹو چو پھیر مخالف درے تھی گئے
 میڈیاں کوکاں دھاڑیں ضایو گیاں گل ترے خاک دے لے تھی گئے
 میں راشد ونگاں کیا پانواں جڈاں ساہ دے مالک پے تھی گئے

ڈوہڑے

اوندے خُن دی حد داکیا آکھاں او حد امکان توں سوہٹاں ہے
 اوندے مال نہیں دنیا زل سگھدی او دین ایان توں سوہٹاں ہے
 اوندا ڈیکھن عین عبادت ہے اوندا ذکر قرآن توں سوہٹاں ہے
 میں راشد کیوں نہ ناز کراں میڈا یار جمان توں سوہٹاں ہے

رٹ بشر بشر دی لئی پھردیں اعتبار ڈیوا میں من گھنٹاں
 کر پار حدوداں سدہ دیاں اتھاں ونج کے آ میں من گھنٹاں
 ہتھ شیر دے راشد آئی پکری پا اچ پھروا میں من گھنٹاں
 جیرے تریسٹھ سال اچ سنیں کھادن او ہے جو چاکھا میں من گھنٹاں

ہی شوق ناز دا سینے وچ ویران وساوٹ سکھ پہلے
 محل تن تے بارش تیراں دی نسیں پکاوٹ سکھ پہلے
 کہ فرض ادا وچ مسجد دے لیں سر کھوانوٹ سکھ پہلے
 چڑھ سانگ تے راشد شام توئیں قران سٹاوٹ سکھ پہلے

جہ پیت پیت دا آسن ہا او جاہیں غیر سنبھال گھدین
 او مالہیں پینگھ پرائی ہی سہ چھائیں غیر سنبھال گھدین
 میڈے صحن حویل دے لکھ کانے سر کابیں خیر سنبھال گھدین
 میں راشد ونگاں کیا پانواں جڈاں ہاہیں غیر سنبھال گھدین

گھن واپس ونج انھیں ونگیں کوں بن ختم کمانی ہوگئی ہے
 میڈے پیرں رسم دیاں پیریاں بن مجبور جوانی ہوگئی ہے
 کل عمراتیں میڈی غیر دے ناں ہر شام سہانی ہوگئی ہے
 توں راشد اونجھے بیٹھے آئیں جڈاں بیجھے بیگانی ہوگئی ہے

لیں وگڑیے ساز محبت دا نہیں تار دے نال الاٹکریے
 نہ مندر کئی امداد کیتی نہ کجے یار خدا ٹکریے
 جے ٹکریے سک دے سفریں وچ غم سوز فراق داتا ٹکریے
 انجھا راشد بخت کوں ریلآئے نے آپ کوں آپ ولا ٹکریے

جڈاں وگڑیا ساز محبت دا گر سرتے آئے او نکھریا گئے
 زٹھا سیت میڈا ول واگ ولا جڈاں ارتے آئے او نکھریا گئے
 پو ہار خوشی دے ہر جذبہ گھر رڑتے آئے او نکھریا گئے
 ہم سیرہہ اچ راشد کنڈتے ہا جڈاں کرتے آئے او نکھریا گئے

لیئوں خواب دے وانگوں یاد آندے ہاں لایا ہا بہوں عرصہ تھئے
 لیں مونجھی ماندی دلڑی کوں وندلایا ہا بہوں عرصہ تھئے
 بازار توں عطر پھیلل منگا چھٹکایا ہا بہوں عرصہ تھئے
 کھڑی راشد مشک ڈسیندی ہے کئی آیا ہا بہوں عرصہ تھئے

بن دید نہیں ٹھاندی عاشق کوں کہیں رنگ دی کئی تائید کرے
 رکھ بھر دیاں تلخیاں بک پاسے خوش خوشیاں دی تقلید کرے
 جیندا ور پردیسوں نہ آوے کیا مہندی مفت خرید کرے
 دستور ہے راشد دنیا دا جیرھا چن ڈیکھے او عید کرے

آگے نت دروازے کھول ہندیں آج میں آیاں بند در کیوں بن
 دل اہلے کلمے رُٹے وے نوے رُٹے اکھیں تر کیوں بن
 گن غیر دے نال جو نہیں تیڈی کر ہندے غیر فخر کیوں بن
 توں اہیں راشد گھر ہاں میں تیڈے پیرے غیر دے گھر کیوں بن

میڈے دل معصوم مولے کوں کئی تیر شکاری چمک ماریے
 بت آگے ظلمی مار دیوچ بر قمر عذاب دو دھک ماریے
 بھریے جھول زمانے پتھریں دے کہیں ڈو ماریے کہیں بک ماریے
 ڈوہیں مونے میں راشد بے قیمت اونکوں خند ماریے میکیوں سک ماریے

اساں ہکرے میں تیڈے صدقے دے جس نال مچے بر میچ چھوڑیں
 جتھ نل پوے بے نل وارے کر خاک کنوں وی بیچ چھوڑیں
 دم نال ودی جتھ جو گزرے کہیں حال نہ اپٹاں کچھ چھوڑیں
 اساں راشد تیڈی خرچی میں جتھ تنگ تھیویں ساکوں وچ چھوڑیں

نہیں شاہ ہوندریں ڈکھ ڈہن ساکوں در در پونائے اساں بولیے نہیں
 کہیں دور بھجانے کہیں منہ کھرانے کہیں جھنک آلائے اساں بولیے نہیں
 کہیں ذات پٹی اوقات پٹی کہیں خون روانے اساں بولیے نہیں
 نگ راشد پیار دی نتھ جو ہئی جھٹ پینجھا آئے اساں بولیے نہیں

جہاں دل دی دھرن دھک دھک دے اعلان کرے نقصان تھیندے
 اکھ کھسی پھر پھر پھر کرن دے سامان کرے نقصان تھیندے
 تھان ہتھوں ڈھن دے بے فائدہ امکان کرے نقصان تھیندے
 منہ رکھی راشد گال کوئی دل جان کرے نقصان تھیندے

آج یار میڈے دی آمد ہے فکرات میکیوں کجھ وقفہ ڈے
 ڈکھ درد گھٹا چلکار اپٹے آج رات میکیوں کجھ وقفہ ڈے
 کل رات وسیں توں رج کر کے برسات میکیوں کجھ وقفہ ڈے
 رخ یار دا راشد ڈیکھ گھناں سکر ات میکیوں کجھ وقفہ ڈے

کہیں روز کھتاہیں زندگی وچ کئی وقت آوی میکوں سڈھاریں
 کئی مشکل مشکل مشکل دی چن سخت آوی میکوں سڈھاریں
 ایں خن دا لوڑیں وات کھتھیں اے تخت آوی میکوں سڈھاریں
 جڈاں راشد سرتے رات کوئی بدبخت آوی میکوں سڈھاریں

ہر لیر ڈیسی لیریں دیاں غیور لویراں کیا ہوندین
 بسول مثال فقریں دیاں بے لیک لکیراں کیا ہوندین
 کہیں خان دا رتبہ کیا ہوندے بے بھاگ جاگیراں کیا ہوندین
 تیکوں راشد پتہ لگ پوسی منہ زور سریراں کیا ہوندین

اساں کنڈو رائے لوک سہی پر غیرت زور دی رکھدے ہیں
 ہر مرد دا شان سمجھدے ہیں ہر پرکھ لغور دی رکھدے ہیں
 ساکوں سدھ بے ٹھگ دے ٹھگیاں دی ہتھ پٹکی چور دی رکھدے ہیں
 اساں راشد بھونیں تے رہندیں ہونیں پرواز چکور دی رکھدے ہیں

پیرھے در دی ڈھم کائنات اچ ہے خیرات سکندر منگدن
 جیندی رحمت پاک دیاں پنج کٹیاں ڈینہہ رات سمندر منگدن
 جھک مسلم منگدن مسجد وچ ونج ہندو مندر منگدن
 منگ راشد توں وی اول در توں جتھوں غوث قلندر منگدن

جیرھا پہلے پھر دا پل گریے او ڈھلدی شام کون نتیں ٹکریا
 جیندے کولوں برف ہئی ٹھاڈل دی او پلدی شام کون نتیں ٹکریا
 ہر دعوے دار غلامی دا کہیں جلدی شام کون نتیں ٹکریا
 جیرھا راشد شام کون آج نکھڑیے او ولدی شام کون نتیں ٹکریا

تیڈا کھل ہاسہ ساہ کڈھ گھندے ایں حال مذاق نہ کیتی کر
 نہی منہ کھڑائیاں سہہ سگھا میڈا لعل مذاق نہ کیتی کر
 دل ہول ہاں کہیں ڈینہہ مر پوساں پچال مذاق نہ کیتی کر
 میڈی راشد زندگی چندیں تاں میڈے نال مذاق نہ کیتی کر

اڈ گاری بے وس پکھرو کوں ال نال پھسانوٹ ٹھیک تاں نہیں
لا روز دو غزے نفرت دے ول ول پھڑکانوٹ ٹھیک تاں نہیں
کھو پر پرواز دے کئی کر بھر بھر بھر کانوٹ ٹھیک تاں نہیں
جیہا راشد بگڑ دے نال مرے اونکوں زہر پلانوٹ ٹھیک تاں نہیں

ہر روز دا کھلن ٹھیک تاں نہیں بنج نال نبھا کر چھوڑیا کر
وچ اکھ دے ماندی نہ تھیوے کجھ خوف خدا کر چھوڑیا کر
اے رخ مسکین دا قرضہ ہے اے قرض ادا کر چھوڑیا کر
غم راشد ہاں تے بوجھ ہوندے اے بوجھ صفا کر چھوڑیا کر

کئی بھک رہوے یا پچاہ تھیوے طوفان کوں نہیں پرواہ تھیندی
کئی لاش زلے یا جاہ تھیوے گستان کوں نہیں پرواہ تھیندی
بھوئیں برف بٹے یا بچاہ تھیوے آسمان کوں نہیں پرواہ تھیندی
ضائع راشد کہیں دا ساہ تھیوے لقمان کوں نہیں پرواہ تھیندی

ہن نیور اتر ہوں سارے رخ یار ڈکھا متاں سچ پونواں
مل بگین جواب طیبیں دے کوئی ٹوٹاں لا متاں سچ پونواں
اے وقت ہوندے ہمدردی دا رس رنج ونچا متاں سچ پونواں
ہمہ راشد لحظہ نال میڈے میڈا دل وندلا متاں سچ پونواں

کل رات عجیب علامت ہئی نہ مردی ہم نہ جیندی ہم
ہر رنگ دی ٹوک ملامت ہئی نہ مردی ہم نہ جیندی ہم
میڈے سرتے موت دی شامت ہئی نہ مردی ہم نہ جیندی ہم
تیڈی راشد تانگھ قیامت ہئی نہ مردی ہم نہ جیندی ہم

پ مار کے ہلدے پتھے وچ اچ بھڑک ڈکھا ہے تھی سگدی
جینویں پرکدے ہیرا تیل دیوچ اونویں پرک ڈکھا ہے تھی سگدی
نپ تار وفا دی سردے بھر ول لڑک ڈکھا ہے تھی سگدی
بگ راشد بھل منصور ونجے ایں پھڑک ڈکھا ہے تھی سگدی

اے عشق دا کوٹ کٹارا ہے شہباز اگھیراں کھا کھردن
 ایندا پیر زمین نہیں سہ سگدی اتھ شیر جبین جھکا کھردن
 کر پیش لپلاں دعوے دیاں کنی کیں وکیل ہرا کھردن
 اتھ کم نہیں راشد بزدل دا دل والے ہوش بھلا کھردن

جڈاں زرخ متاب منور دا کنی جلوہ چن تے چھا کھردے
 بک ڈو دی گل نہیں جگ سارا چن گھرن دا دوکھا کھا کھردے
 ہر تارا پھس وچ پلکیں تیں او منظر یاد ڈیوا کھردے
 جینوں راشد قیدی ملن کیتے زندان دے در تے آ کھردے

با سفر طویل مدائیں دا اسان رُدے شام سویر آنے میں
 ہاں لگتا سانول بل پوے لئی آساں ڈھیر توں ڈھیر آنے میں
 دل آکھے رہیں نہیں سہی کڈھٹی تہوں بھجڈے تیر پتیر آنے میں
 روح راشد بے حد مونجھا ہا تہوں چمن جناب دے پیر آنے میں

کھرد روہ تے ڈھیر قدآور تھی پر بجل جان نہیں بن سگدا
 پامنٹ وچ چندر ستارے گھن ہمسر رحمان نہیں بن سگدا
 لا پر پرواز ودھا جتنا سدرہ دا خان نہیں بن سگدا
 توں بھوئیں نہیں راشد بھوئیں تے رہ توں ست اسمان نہیں بن سگدا

تھیوے سانگ سبب ونجاں ڈھول دے در کھل ہس دے ڈھیر تے مرپونواں
 پھل کلیاں سیندھ سندوری تے جڈاں کیراں کیر تے مرپونواں
 پچے عشق نماز سلام توئیں منہ پھیراں پھیر تے مرپونواں
 بے راشد کنی ترتیب آنجھی چاں پیر تے پیر تے مرپونواں

حد کولوں ودھ کے پیار نہ کر میکوں ڈھیر چاپ توں ڈر لگدے
 کجھ لوجھ اچ تکرنا بھوگ ہوندے لیں اڑاڑاپ توں ڈر لگدے
 میکوں اپنیں رج رج تنگ کیتے تہوں میل ملاپ توں ڈر لگدے
 کہیں پے دی راشد گال کچا میکوں اپنے آپ توں ڈر لگدے

کئی تل ساڈا جے یاد ہووی اغیار دیاں سنگتاں سٹ آ
 اے پیر دے وقتی طوطے ہن ایں جھار دیاں سنگتاں سٹ آ
 ننیں پار کہیں کول پار نیتا ایں پار دیاں سنگتاں سٹ آ
 ڈے راشد شرف اروار کول ول بیکار دیاں سنگتاں سٹ آ

گیا بخت عروج تے پہنچ جو ہا ڈینہہ وقت زوال دو ولے ہن
 میڈی عیش دے عین ڈوپہریں دے ہر حال پچھانویں ڈھلے ہن
 کھس کھلاں کھلے پھلیں تول غم سوز دے ڈیوے پلے ہن
 ارمان دی راشد گالہ نہیں اے اے انت نکلے ہن

ڈٹھی برق فلک تول ان چتی میڈے آلھے بے جھڑ جھڑ کیتی
 لیے سیک اینجھا دل نازک کول مجبور ہنجوں گڑ گڑ کیتی
 میڈے مالک کول ننیں ترس آیا توٹے بے بے میں رڑر کیتی
 گھر جلدی ڈیکھ کے راشد دا جگ تائیں دی تو تو کیتی

تیکوں نکھریا ڈیکھ کے ناز بھریا ٹھک درتے سول دی ڈھک تھئی اے
 ہر تیر جگر کول تازی آئے نہ تل جتلا اک چک تھئی اے
 پاتمے تریڈھیاں نفرت دیاں گئی قسمت وی گک نک تھئی اے
 ہئی رادھی راشد پتھیں دی جڈاں پار ونڈی ہک پک تھئی اے

پا جوسی فال مقدران دی دل مونجھا کجھ تھتھیر تیج پووے
 ملے پین سکون دا کئی لفظ پنج پنج دی تیند جھلیج پووے
 ولے درتے پنج ول خوشیاں دی شہر شور دا مول مرتج پووے
 آنجھی راشد سوہنی اڑک ڈسا ہک منٹ اچ ڈھول پنج پووے

بن دیدے پچھ نہ کینویں میں بے چین جان دا شاہ تھینداں
 گن تارے ساری رات مٹھا رورو کے روز فناہ تھینداں
 جگ آہے بعض آلفت تول ساہ جھن کے بھوئیں تے پھاہ تھینداں
 اے راشد وس دی گالہ نہیں تیکوں بھلداں آپ تباہ تھینداں

وچ بیشک پار دے پٹیں دو در نال دا پہلے فیصلہ کر
 پل سال کوں سال دیاں ضرباں ڈے سک سال دا پہلے فیصلہ کر
 کل جو گزے توں ضامن نہیں فی الحال دا پہلے فیصلہ کر
 کہان راشد واپس ول اوسیں لیں گال دا پہلے فیصلہ کر

تیذا بھر کیندے نال میڈے لیتوں نت زوار نماشاں کوں
 جینوں راہ ڈبے ہمہ پٹاں دے بے وس بیمار نماشاں کوں
 کائنات دے پکھڑو پچگ کے ول آئین چودھار نماشاں کوں
 میوں راشد تیذا بمالا ہے آ گھر دو یار نماشاں کوں

کچھ ن سٹوا کچھ ذمے لالیتوں نکھرن دی ٹھک پھک نہ کر
 یا لیک مسیت میں پت ڈیندا یا پاک پریت تے شک نہ کر
 بن ڈو گالیں توڑے ہک تاں من بن مفت سنجی کوں اک نہ کر
 ڈک راشد پہلے پڑدے نہیں وت ہیا اسمان زبک نہ کر

اگیں لہندا ہا کال کندھیاں تیں اچ تھرکدا آنے میں سمجھ گھدے
 چل پل افسوس دے بھامیں وچ پس جھرکدا آنے میں سمجھ گھدے
 جینوں بدلاں وچ کڑکار ہوندے لیتوں کڑکدا آنے میں سمجھ گھدے
 اینکوں راشد جھڑکاں ڈھول ڈتن تہوں پھرکدا آنے میں سمجھ گھدے

انوں سرتے سرتے دھائیں دی انوں رگ رگ جکڑی زڑوچ ہے
 انوں لول لول بھر دے شعلے ہن انوں سیت عذاب دی آڑوچ ہے
 انوں سک ہے بنری بیجھیں دی انوں رخ طوفان دے ہر وچ ہے
 انوں راشد عیداں ہے وچ بن انوں چندر فلک دے جھڑوچ ہے

وت شہیں ڈے نہ نکھرن دے روح یار نکھیرا نہیں سندا
 اوندے نال گزری کیا جگ تے جیرھا منٹ دا جھیرا نہیں سندا
 تیڈے بھر پروکا چھنبہ ماریے منہ ہور تھیرا نہیں سندا
 دل راشد تھی کمزور گئے کہیں گالہ دا تریزا نہیں سندا

اے خان ان خان خدا تاں نہیں ہر روز جھکائیاں نہیں تھیندیاں
اساں کہیں دے کوئی محکوم نے نت سیں نوائیاں نہیں تھیندیاں
اے خون چسیندن غربا دا کہیں طور بھلائیاں نہیں تھیندیاں
اے مانگ ان راشدہ نانگیں توں کہیں نال چنگائیاں نہیں تھیندیاں

تیڈے شہر کنغان اچ بولی ہے متاں ہل پونواں میڈی پارت ہی
ناکارا جنس دے وانگ مٹھا متاں تل پونواں میڈی پارت ہی
وچ جھم دے ہوش ہوا ہوندن متاں زل پونواں میڈی پارت ہی
میں راشدہ عقلموں تھولی ہاں متاں بھل پونواں میڈی پارت ہی

ہک قدم تے موت دا دریا ہے متاں پہہ پونواں میکوں آسرا ڈے
ہے آخری پوڑی زندگی دی متاں لہہ پونواں میکوں آسرا ڈے
لگ بودہ قضا دی سیردیں سنگ متاں ٹھہہ پونواں میکوں آسرا ڈے
بھوئیں راشدہ پیر پنا چھوڑین متاں ڈھہہ پونواں میکوں آسرا ڈے

پھر کائینی جیکر سکھیں دے حالات نہ ڈے کشکول نہ کھس
بن جاتم در آنے مگتے کوں بارات نہ ڈے کشکول نہ کھس
مقوم دی رات کوں چانڈ دی پر بھات نہ ڈے کشکول نہ کھس
تیڈا دل جے راشدہ نہیں اہدا خیرات نہ ڈے کشکول نہ کھس

کیوں کھیڈ مکا کے ویندا پینیں کئی جھیرا بھیرا بھراندا تاں ڈس
کہیں غیر بھریے ہن کن تیڈے کوئی شماں ڈے کئی شاندا تاں ڈس
ساڈی طرفوں سانول رہی دی تھئی ظاہر کوئی راند تاں ڈس
ساکوں راشدہ اپنی سدھ پووے کہیں گلہ دا کئی منڈھ پاند تاں ڈس

ہے پیاس مسلسل اکھیاں کوں اچ پیاس بچھا ساڈا حج تھیوے
کوہ طور دے وانگے جلوے دی کوئی جھلک ڈکھا ساڈا حج تھیوے
پچال بچن بے آس نہ کر ایہا آس پچا ساڈا حج تھیوے
سٹ راشدہ اوڈھر اولے دی توں سامنے آ ساڈا حج تھیوے

مضمون جینجھا غمگین ہووے عنوان کدھنیں نہیں روندے
 کئی پھرک پھرک کے جند ڈیوے سلطان کدھنیں نہیں روندے
 کہیں کوک تے راشد پتھر دے بھگوان کدھنیں نہیں روندے
 ڈکھ یار کوں تھیندے یاری دا مروان کدھنیں نہیں روندے

اے ڈس ہاں دور دا راہی چن کینویں ہتھ تے شوخ حنا لیاں
 کینویں پیساں جوڑا لانیوں دا کینویں عطر چنبیلی پا لیاں
 کینویں ڈیکھ کے شیشہ اکھیاں وچ ماذاغ دی لیک ٹھہرا لیاں
 توں راشد چھوڑ کے ویندا پئیں میں خالی سیجھ کوں بھالیاں

جتھ نشتر مار کے کٹ کیتی اوکٹ نہ ہا میڈیاں اکھیں ہن
 تیں آو ہاں تال رٹ سمجھے او رٹ نہ ہا میڈیاں اکھیں ہن
 وا ویلھا دھاڑ دا سچا ہا کوئی ڈٹ نہ ہا میڈیاں اکھیں ہن
 جتھ راشد مرچاں پرکی بگھیں او پھٹ نہ ہا میڈیاں اکھیں ہن

اُن جاں ہا سے بے سمجھی دا دھک کھانواں ہا تیڈے شہر دیوچ
 گل شان شرم تے بھیم بھرم لٹوانواں ہا تیڈے شہر دیوچ
 ڈکھ ڈاج کوں تن دا زیب بنا ٹھمکانواں ہا تیڈے شہر دیوچ
 دل راشد ہوں ارمانی ہے نہ آواں ہا تیڈے شہر دیوچ

چن آیا ہے جھٹ پیٹھا نہیں گئے فوری ول اونکوں جلدی ہئی
 توئے سکھیم رہ اج رات اتھانیں نہیں تھتھریا پل اونکوں جلدی ہئی
 در توٹیں ٹردیں آبا گئے ول ولساں گل اونکوں جلدی ہئی
 پھل و تھریے راشد خوشیاں دے گئے یجھ تے گل اونکوں جلدی ہئی

کجھ او جھر ول تقدیریں دے کجھ اوکھے راہ ہن اتر وچ
 کجھ نشے لیر لویریں دے معصوم گناہ ہن اتر وچ
 کجھ بے غوریاں دلداریں دیاں کجھ ٹھڈے ساہ ہن اتر وچ
 کجھ راشد دھاڑیں دھاڑیں دیاں کجھ حال تباہ ہن اتر وچ

چن کہیں دے ہتھ اکھوا بیجے کیوں نہیں ملدا کیوں دوری ہے
 بھر ٹھڈا ساہ میں ول آکھے کم کار دی بہوں غرگوری ہے
 اوندہ پیار وی جند توں پیارا ہے گزران وی ڈھیر ضروری ہے
 ہتھ ہدہ کے راشد آکھیں چا مزدور جو ہاں مجبوری ہے

کل رات اپانک راہ ویندیں ہک شوخ صنم فنکار لئیے
 کچھ صورت نے پا وقت ڈتے کچھ من مچلے مسکار لئیے
 کچھ پنچل چال سلوٹی ہئی کچھ گالھیں دے اتبار لئیے
 چن راشد چن توں سوہٹاں ہا چمکار لئیے لسکار لئیے

کہیں مجرم کول کر معاف ڈیوے اے گال صلیب دے وس وچ نہیں
 کہیں فلک دے تارے ترور آوے اے گال غریب دے وس وچ نہیں
 مونے بت وچ پاوے ساہ واپس اے گال طیب دے وس وچ نہیں
 توں راشد بھونیں دا چن منگدی اے گال نصیب دے وس وچ نہیں

اے کون آبدے تیڈی فرقت دا میڈے جگر تے سانول پھٹ کائینی
 ڈینہ رات عذابیں وات ہے جند کئی یاد خوشی دا جھٹ کائینی
 میکیوں قسم ہے تیڈے پیار دی چن کئی کوڑ پلال تے ڈٹ کائینی
 پاجھاتی راشد ڈیکھ تاں سہی میڈا حال اچ قیس توں گھٹ کائینی

بیڈاں بھول بھلیکے پھیر تھیوی ایہ سانول کرم کھائی گیا کر
 رکھ سکھئی منہ دی منہ رکھئی من موہئی شکل ڈکھائی گیا کر
 نہیں نل لگدا بجاہ بھجدی کول و ت سور پلنڈ جھڑکائی گیا کر
 تیڈا راشد لکھ احسان ہوسی میکیوں گزری یاد ڈیوانی گیا کر

دل نوہ بگنی ہے دیدار کیتے نہ ڈھیر سنا ہن آوٹ کر
 نہ ڈھیر وسائی غیر دے گھر ساڈی مونجھ لہا ہن آوٹ کر
 بہن بھول نہ چن ازماشیں دے ڈکھ یار ونڈا ہن آوٹ کر
 بن دید دے راشد مر دی ہاں میڈے ساہ بچھا ہن آوٹ کر

نہیں اپنے وس مجبوری ہے مجبور حیات دا واسطہ ہئی
 بے وارث ہاں میڈا کئی کئی بے پھر اوقات دا واسطہ ہئی
 جیہیاں راتیں گزریں قربت وچ اوں بک بک رات دا واسطہ ہئی
 میوں راشد و سدا بر نہ کر اوں رب دی ذات دا واسطہ ہئی

میڈا فرض با سب کچھ ڈس ڈیون اکھ نم چائے تیڈا کم چائے
 مقوم دے ائے راہ چائے ول خم چائے تیڈا کم چائے
 تن ساز فراق دے تا چائے بت چم چائے تیڈا کم چائے
 تیڈے نانوں راشد لا چھوڑیے بن دم چائے تیڈا کم چائے

اے مسجد ہے میخانہ نہیں سٹ گوڈے سیں نوا کے ہمہ
 اتھ خانگی دعوے نہیں چلے اتھ ہستی خاک بنا کے ہمہ
 اے گھر ہے خالق اکبر دا ساہ سیں دی ویل ہکا کے ہمہ
 اتھ جھکدن راشد غوث ولی بہن منکے جام لکا کے ہمہ

جے جیڈے مت خار پھرن ویرانے جھمراں نہیں لیندے
 لئی لائیں کامیں نال رلا سر کانے جھمراں نہیں لیندے
 منہ تار بھریے ہوئے شیشے دے پیمانے جھمراں نہیں لیندے
 ہوش اپنا راشد آوٹ ہوندے میخانے جھمراں نہیں لیندے

ہر ہتھ قارون دا ہتھ ہے اچ بن حجتی حج دی ڈات نہ منگ
 اے رات غریب ہے ازلاں دی لیں رات کنوں پر بھات نہ منگ
 تاریک مزاج ضمیریں توں کہیں سو جھلے دے اثرات نہ منگ
 کھا دوکھا راشد حاتم دا کہیں شوم کنوں خیرات نہ منگ

تیڈی شادی ہے تیڈے سہرے لئو میں چند ستارے جھل آندن میں پنھل آندن
 تیڈی بیجھ کول مولا رنگ لاوے پدھ انس خلوص دے پل آندن میں پنھل آندن
 تھیوے رونق ٹھاکے پھاکے دی شوباز پھٹاکے فل آندن میں پنھل آندن
 الحمد توں راشد آرتھیں پو حرف قرآن دے کل آندن میں پنھل آندن

اچ نوٹیاں دا جھنڈ میہ ہے نہ نین منٹھے شرمیلے کر
اساں مسکاں ڈیکھن اے میں چن کھل ہس دے ہول رسیدے کر
رکے بند نہ چن دے کرنیں کول پنہل کلیاں وچ کجھ وسیلے کر
تیزا ق ہے راشد گھوٹ ہونوٹ رچ بیجھ سا ہتھ پیلے کر

جیندا سوا سر دا سین ہووے پی چنی رنگ کے کیا کرے
پال لعل پوشاکاں لائوں دیاں درد تے دنگ کے کیا کرے
ڈے ویزھے نازک گہنی کول دنگ ونگ وچ ونگ کے کیا کرے
تیکوں راشد پیار دا گھوٹ ملے اول گاہیں منگ کے کیا کرے

وہڑ سینگھیاں سب دروازے تے تعظیم بجاو میڈا گھوٹ آگے
ہے شور مہاڑی پ اے چن پنہل ڈھیر وچھاو میڈا گھوٹ آگے
کل اوپرا با اچ اپٹا ہے تہاں نہ شراماؤ میڈا گھوٹ آگے
اے راشد فرض نبھا اپٹا میڈا ماٹ ودهاؤ میڈا گھوٹ آگے

نیں گھنڈ وچ ہاں نہی وچ سگھدی ایسا منت لاؤ میڈی شادی ہے
ہتھ پا کے درتوں اے توٹیں اونکوں گھن کے آؤ میڈی شادی ہے
کر میل دیاں عورتاں ہک پاسے میڈے نال پلہاؤ میڈی شادی ہے
میڈا راشد بھرم رچ پوے اچ نہ کتاؤ میڈی شادی ہے

اساں کہیں دی سوچ کول کیا پرکھوں ساکوں اپٹی سوچ کمپا ماریے
کہیں لت ماری کہیں نلکھ ماری کہیں چاٹ چوڑا ٹما ماریے
کہیں امن لئیے کہیں چمن لئیے کہیں چاکے بھونیں تے پھا ماریے
ہم بھیڑ اچ راشد یاد وی نہیں لیں کیا ماریے اول کیا ماریے

لیں رات دی سانجھی سانجھ بٹا اے میل سنانوں آگے میں
رکے حرفت ساری ہک پاسے اے جتن منانوں آگے میں
نیسین منزل ط دے پنہل اساں ویل وٹانوں آگے میں
اساں راشد سوہنے بنے کول مل سہرے پانوں آگے

رخ ڈیکھ ہوا دے ٹریا کر۔ ہر جھولا اپٹاں نہیں ہوندا
 ہن گندریاں چالاں موسم دیاں گئی اولا اپٹاں نہیں ہوندا
 جہاں زسدن من دے میت مٹھے سکھ ڈھولا اپٹاں نہیں ہوندا
 سادہ راشد اوپرا تھی ویندے گل چولا اپٹاں نہیں ہوندا

سازدے سیک تے پچلے پیارت شرک کن دی شوں شوں ہووے
 آونج ریاں ہونئیں تیں فریاد اندروں لوں لوں ہووے
 لاوے جھڑ کے مجاہد سرچوٹی تیں چودھا، غنصہ دا ڈھول ہووے
 تیڈی راشد ایں تعظیم تھیوے تیڈے پیر ہونون میڈا مول ہووے

تیڈی مانگ سجانون پھل گجرے آسائش ہووے تاں ایں ہووے
 پئے چند ستارے پر پنمن آرائش ہووے تاں ایں ہووے
 تیڈے میل ایچ دواں رقص کران نمائش ہووے تاں ایں ہووے
 میں راشد دے تے پھڑکاں پیا آزمائش ہووے تاں ایں ہووے

جیرھا شہر اجاڑ کے گیا ہانویں اچ اول ویران شہر رہ پو
 نہ مال سین آکھیا ہانسی دا پئے ویسی خوب اثر رہ پو
 جیرھے سکدے پئے ہن ندتیں توں ہتھ مال لہہ کے در رہ پو
 سٹ راشد بستر مچلیں دے اچ رات غریب دے گھر رہ پو

بن سین بے سینکے مال وانگوں بر قمر دیاں اکھیں میڈو ہن
 جیرھا دشمن ہاپیا تیں ہوندریں اول شہر دیاں اکھیں میڈو ہن
 جنیں روٹے میکوں پاگل کر اول پھر دیاں اکھیں میڈو ہن
 میکوں راشد ہتھن لا کے ونج بر نہر دیاں اکھیں میڈو ہن

ہر عید شوال دی آمد تے سکھ سیت دا لینویں شہر ہوندے
 جینویں کہیں مقول دی مقتل وچ کھرام دا کئی منظر ہوندے
 زخار توں گھن کے دا من تیں بنج بنج کول یاد سفر ہوندے
 جتہ راشد عید منیندی نہیں او میں مسکین دا گھر ہوندے

جہاں آگہ ڈتے ساڈی نہیں نبھدی سک لٹٹاں یا ارمان کیاں
 بے وزنے روہ دی روہی دا روہ تڑٹاں یاں ارمان کیاں
 دل اڈ آسمان کوں ہتھ پاتے ہتھ چھٹاں یا ارمان کیاں
 ڈو ڈینہ دی راشد زندگی ہئی ساد کھٹاں یا ارمان کیاں

کچھ سک سکیت دے سیک لئیے کچھ سوز فراق دا ڈھوں کھا گئے
 بیٹیوں تھے لینیوں نہ تھیوٹاں یا اے وپرا چین سکوں کھا گئے
 مل وای پے اپنے اوپرے کوں کئی این کھا گئے کئی اول کھا گئے
 پھر رکھدا ہم نہی کچھ بولیا میکیوں راشد کہیں دا موں کھا گئے

آساں حرص دے ماریے لوک ہاے ساڈے ہر ارمان کوں جلدی ہئی
 اہاں قیدی ہن ساہ بخرے وچ گھر آئے لقمان کوں جلدی ہئی
 لگ بھوئیں ہئی راشد میں کولوں یا وت آسمان کوں جلدی ہئی
 کچھ بھال ساڈی غستان کوں ہئی کچھ روح ممان کوں جلدی ہئی

نہ بھوئیں تے جیوں لوک ڈیندے نہ مہربان فلک تھیندے
 ہن عجب ونڈارے قسمت دے ہر کئی ویندا لائک تھیندے
 مجبور بنوں نت ویسہ پونڈین نہ کہیں پھلی دا ڈک تھیندے
 باد خالی ڈیکھ کے ڈک راشد ہک ویندے تے ہیا ٹیک تھیندے

میڈا دل سکواو تھی کلا گئے پا ججات تماشہ ڈیکھ تان سہی
 چوگرد دیوانے پاگل دے مخلوق دا عاشہ ڈیکھ تان سہی
 جو قرضہ پاتے پیار میڈے پیا لندے عاشہ ڈیکھ تان سہی
 اج راشد دار دی نینت بے بے وارث لاشہ ڈیکھ تان سہی

خطا خیر دا پتہ شمالا خیر ہووی ڈینہ رات دے پختے رہ ویندن
 سن خبراں آئے اخباریں دیاں حالات دے پختے رہ ویندن
 ہن میل مل ذہن زمانے دے خطرات دے پختے رہ ویندن
 قول راشد میڈی زندگی میں تیڈی ذات دے پختے رہ ویندن

قربان نتوں توں سر تئیں اکھیں تے ٹردا آوے
 در توں نکل کے در تئیں اکھیں تے ٹردا آوے
 راشد وچھا پٹیاں بن رتے تے اپٹیاں اکھیں
 دلدار میڈے گھر تئیں اکھیں تے ٹردا آوے

سٹا پیار دا سٹھاں پے گئے
 ویندے باز کون وٹھاں پے گئے
 کمیں جو آکھے آ گئے راشد
 موت کون خالی پٹھاں پے گئے

زمیں دا اڈدا غبار ہوندن
 او آپ اپٹا شکار ہوندن
 جو ڈیوے زیادہ ٹنڈور پدھدن
 ہوا دے جھولے دی مار ہوندن

قطعے

اے برساتِ رحمت دی آئی نہ ہوندی
 خدا مال کمیں دی رسائی نہ ہوندی
 سمجھ گالہ راشد دی گالہ بھرا وا
 محمد ﷺ مال ہوندا خدائی نہ ہوندی

فلک چند تارے فضا دے تزانویں
 نہ سورج دیاں ڈھپیں نہ ہوندے پچھانویں
 خلقت کون خالق دا پتہ نہ ہوندا
 خدا قاہر تمہیا نبی ﷺ دے پسانویں

پیار دیاں ہونوں تس نہیں ڈیندیاں
 ٹوک مزاقاں کس نہیں ڈیندیاں
 بعد غلبوس دے راشد ساکوں
 اودریاں اکھیں جس نہیں ڈیندیاں

میڈے سکھ دا سامان پیاریں چا لئیے
 چمن دے بہاریں کوں غاریں چا لئیے
 ہن اپنے مقدر دیاں گالھیں اے راشد
 بچاں دشمنیں توں تاں یاریں چا لئیے

کھاں وکدی ہے تیر وکدے
 غیور غیرت دا نیر وکدے
 جیس چ الینداں تاں سر نہیں بچدا
 جے چپ کرینداں ضمیر وکدے

ہتھ تیں چاہ دیاں پرچاں ہوندریں
 کچ دی نینت کرچاں ہوندریں
 سچ نہ کہیں کوں راشد آکھیں
 سچ کوں اکثر مرچاں ہوندریں

عقل متوں لوٹے ہوندریں
 کم نقلانی دے شوٹے ہوندریں
 پاگل بے جو یار زسیندے
 یار بگر دے گوٹے ہوندریں

کڑک جوار دا سودا کھینی
 فقہ ادھار دا سودا کھینی
 ہر گئی راشد نل گھن گھنے
 پیار بزار دا سودا کھینی

میڈی ساہگی کوں مکاریں چا لئیے
 سنت وات زل مل کے ساریں چا لئیے
 ٹوفانیں توں پیری بچا آیاں راشد
 پناہ ڈے کے ویری کناریں چا لئیے

امامت نوشاد دے سانویں نہیں وکدی
 نوشاد تے اپٹا بیگانہ خریدے
 امامت فروٹیں دی پیٹی نہیں راشد
 جینکوں مال پولی زمانہ خریدے

چھپرہ کہیں چھٹکے کہیں
 دھاڑاں کہیاں چٹکے کہیں
 گھونگھٹ لہا نچڑے جڈاں
 چھاپیں کہیاں چٹکے کہیں

شان شہود کہیں کوں ملدے
 خلقی جود کہیں کوں ملدے
 سجدہ ریز تاں ہر کئی تھیندے
 من مقصود کہیں کوں ملدے

علی دا سایہ جہاں پناہ ہے
 مستقیمی دا پاک راہ ہے
 علی بیٹیدے قلب قلندر
 علی ڈو عالم دا بادشاہ ہے

سوہٹا بنیں بے داد کریسین
 قلم نویں ایجاد کریسین
 آساں رکھ کے آگہیں راشد
 گھن ونج دل کیا یاد کریسین

متھے دیوچ ناوڑ کہیں
 چہیں دی چہ تاوڑ کہیں
 ہاری جھٹھی قسمت تے سٹ
 کھیڈیں دیوچ کاوڑ کہیں

کھیں کون ہے شاد پیارا
 کھیں کون ہے نرود پیارا
 ساڈی راشد گال برکا ہے
 ساکوں ہے مقصود پیارا

نقاب رخ توں اٹ شینمیں
 تے نال زلفاں دے گٹ شینمیں
 اسان میں راشد وفا دے پوٹے
 نہ پانی ڈینمیں نہ پٹ شینمیں

وقت میکوں جو مات ڈیندا گئے
 بحر چوہڑیں دے وات ڈیندا گئے
 جھجھ اُھردے کوں جوں قتل کیتے
 سو دلاے جو رات ڈیندا گئے

جڈاں وِ بگڑیا سازِ محبت دا گُر سُر تے اے او نکھر یا پئے
رُٹھاسیت میڈا ول واگ وِ لاجڈاں اُرتے اے او نکھر یا پئے
پو ہار خوشی دے ہر جذبہ گھر ٹرتے اے او نکھر یا پئے
ہم سیرھ اج راشد کنڈتے ہا جڈاں گرتے اے او نکھر یا پئے